

İlerici Yurtsever Gençlik

YIL : 1 — SAYI : 1
17 KASIM 1975
250 Kuruş

«Gençlik, öğrenci gençlik ve özellikle işçi gençlik mücadelenin sonucunu tayin edecektir.»

V.İ.U. LENİN

ANTİ-EMPERYALİST, ANTİ-FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

GENÇ ARKADAŞLAR !

BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELEMİZDE SAFLARI SIKLAŞTIRALIM !..

Çok güç bir dönemden geçiyoruz. Ülkemizde ekonomik ve sosyal bunalım derinleşiyor. Politik hava giderek ağırlaşıyor. Gerici güçler açık faşizme tırmanmaya çalışıyor.

Bunun için, emperyalizmin ve işbirlikçi burjuvazinin vurucu gücü faşist komandolar üzerimize saldırtılıyor. Arkadaşlarımız kurşunlanıyor, yaralanıyor, öldürülüyor. İşçilere, köylülere, aydınlara, memurlara, öğretmenlere karşı baskı ve terör uygulanıyor. Dergiler, kitaplar toplatılıyor, yasaklanıyor, yazarlar - çizerler sorgusuz sualsiz içeri alınıyor. İlerici partilerin çalışmaları engelleniyor, üyeleri tutuklanıyor. Doğuda yurttaşlara katliamlar planlanıyor.

İşbirlikçi burjuvazi, gerici güçler bu baskı ve terör hareketleri ile halkımızı, onun en yiğit oğullarını ve kızlarını yıldırmak istiyorlar. Bunalımlarını bu yolla gidermek için uğraşıyorlar.

Ayrıca onlar, faşist saldırılarını bizim üzerimizde yoğunlaştırarak, kendilerine aynı şekilde cevap vermemizi sağlamaya, bireysel, grupsal terör yollarına itmeye, böylece bizleri kitle temelinden yoksun etmeye çalışıyorlar.

Maocu, troçkist, anarşist, maceracı bir takım unsurlarda bu konuda işbirlikçi burjuvaziye yardımcı oluyorlar. İşçi sınıfından, emekçi halk kitlelerinden soyutlanan bu ters akımlar, gençlik özellikle öğrenci gençlik kesiminde hayat bulmaya çalışıyorlar. Gençliğin heyecanını, fedakârlığını, inancını sömürüyorlar, yanlış hedef gösteriyorlar. Keskin devrimci pozlara bürünüyorlar.

Şunu aklımızdan çıkarmamalıyız; ilericiler, faşist güçleri yalnız bireysel, grupsal terör yolları ile altedemezler. Bunun dünyada tek bir örneği yoktur. Faşizmi inine sokmanın, faşist güçleri altetmenin tek yolu, geniş emekçi yığınlarını kucaklayan, bu temele dayanan politik kitle hareketlerini geliştirmek, yaygınlaştırmaktır.

(Devamı 9. sayfada)

Başyazı

İlerici Gençliğin Birliğini Sağlamalıyız

Gençliğin, emperyalizme, faşizme, gericiliğe, ırk ayrımına ve sömürüye karşı birliğini sağlaması gereğini, aklı başında hiç kimse yadsıyamaz. Fakat bu birliğin nasıl sağlanacağı konusu hepimizin kafasında tam anlamıyla berraklaşmamıştır. Gerici faşist güçler ve «sol» goşist unsurlar da bu sis perdesinin koyulaşması, gençliğin parçalanması konusunda elinden geleni ardına koymamaktadırlar. Bu karanlık sis perdesini dağıtmak, lafazanlıkların dışında gerçekten somutta gençliğin birliğini sağlamak için neler yapmalıyız? Bu tarihi sorumluluğun üstesinden nasıl gelmeliyiz? Havanda su döğmek, «birlik... birlik...» diye çığırtkanlık yapmak yerine, birliğin nasıl sağlanacağı konusunda açık, net programımız, bu doğrultuda azimli, sebatlı çalışmamız gerekir.

Gençliğin birliği sorununa iki açıdan yaklaşılabilir: Birincisi, sınıfsal ayrışma platformunda gençliğin birliği: ikincisi, ideolojik ayrışma platformunda gençliğin birliği...

Gençliğin, toplumun sınıfsal farklılaşmasından kaynaklanan ve fakat kendine özgü karekteristikleri olan özgül bir bölüm olduğu gerçeği, bilimin tartışmasız ilkelerinden birisidir. Gençlik, göreceli bağımsızlığı olan sosyal bir grup olmakla beraber, toplumdaki farklı sosyal sınıfların genç kuşaklarının karmaşık bir bileşkesidir. Bu anlamda gençlik, homojen (tek cins) değildir. Bilim, gençliği üç kola ayırır: İşçi gençlik, köylü gençlik ve öğrenci gençlik.

Gençliğin sınıfsal ayrışma planında birliği söz konusu olunca; işçi gençliğin, köylü gençliğin ve öğrenci gençliğin, o toplumun kendine özgü koşulları göz

(Devamı 9. sayfada)

O.D.T.Ü ÖĞRENCİLERİNİ DESTEKLİYELİM !

Ortadoğu Teknik Üniversitesi Amerikan dolarları ile kurulmuş, Amerikan tipi bir üniversitedir. Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçi güçler böyle bir üniversite kurmakla, Amerikan kültürü ile eğitilmiş ve kendi çıkarlarını savunan kadrolar yaratacaklarını sanıyorlardı. Ayrıca ABD ucuz teknik elemanlar yetiştirmenin, bunları kendi ülkesinde çalıştırmanın hesapları içerisindeydi.

Ama evdeki hesap çarşıya uymadı. ODTÜ, ilerici, yurtsever, devrimci öğrencilerin en çok yetiştiği bir merkez oluverdi. ODTÜ'de devrimci bir gelenek doğdu. ODTÜ öğrencileri, faşist baskı ve terörün en

(Devamı 9. sayfada)

TÜRKİYE GENÇLİĞİNDEN HABERLER

İ.T.Ü.

20 Ekim Pazartesi günü ilerici öğrenciler, Maden Fakültesi salonunda yeni öğrencilerle tanışma ve sorunlarını tartışmak için bir forum düzenlemişlerdir. Bu yüzden okulların boşaltılmasını fırsat bilen 40 kişilik bir faşist komando grubu Maçka Mimarlık ve Mühendislik Fakültesini işgal etmiştir. Forumdan sonra derslere girmek için gelen öğrencilerin zorlaması üzerine, nihayet Fakülteye giren polis ekipleri faşistleri koruyarak dışarıya çıkarmışlardır. Polis, tüm uyarılara karşılık faşistlerin üzerlerini dahi aramadığı gibi, ilerici öğrencilerden Kadir Doğan'ı da gözaltına almıştır. Bu arada bir polis yetkilisinin içeriye girerek, faşistlere üzerlerinde silâh varsa yere atmasını söylediği görülmüş ve faşistlerin okul içinde bulundukları yerde bir tabanca ile ustura bulmuştur.

Daha sonra ilerici öğrenciler, polisin Nişantaşındaki engelleme çalışmasına karşılık Osmanbey'e kadar bir yürüyüş yaparak, devrim andı içtikten sonra dağılmışlardır.

MC polisinin niteliği bu olayla bir kez daha açıkca gözönüne serilmiştir. Fakat tüm baskılara karşılık ilerici gençliğin mücadelesi, toplumsal ilerleme yolunda, günden güne gelişmektedir.

ANKARA TIP.

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Morfoloji Bölümü ve bazı klinikleri 31 Ekim sabahı dışarıdan gelen faşist komandolar tarafından basılmıştır. Faşist güruh bıçak, zincir ve sopalarla ilerici, devrimci öğrencilere saldırarak Orhan Fevzi Özcan, Ahmet Kartalkanat ve kimliği saptanamıyan devrimci bir öğrenciyi yaralamışlardır. Polise haber verildiği halde polis faşistlerin saldırısına seyirci kalmıştır!

BURSA EĞİTİM ENSTİTÜSÜ :

Bursa Eğitim Enstitüsünde, faşist çetelerin Türkeşin resmini okula asmak istemeleri, ilerici öğrencilerin tepkisi ile karşılaşmıştır. Faşistleri koruyan polis onbeşi kız olmak üzere 100 kadar öğrenciyi göz altına almıştır.

Okul çevresinde toplanan ilerici yurtsever gençler, okul yönetiminin tarafsız davranmadığını, bu tutumdan vaz geçilmesini istemişlerdir. Faşistlerin ve polislerin ortak saldırısına uğrayan ilerici genç lerden 100'ü otobüslerle karakola taşınmışlardır.

HATAY EĞİTİM ENSTİTÜSÜ :

Hatay Eğitim Enstitüsünde Atatürk'ün resmi indirilerek Alpaslan Türkeşin resmi asılmıştır. Bu olay, MC iktidarının ve Ülkü bir derneğinin öğretmen değişikliklerinin bir sonucudur. Okulları Ülkü Ocak larının bir Şubesi haline getirmeye çalışan bu gericilerin çağdışı düşünceleri ülkemizde hiç bir zaman gerçekleşmiyecektir.

SİYASAL BİLİMLER YÜKSEK OKULU

Okulları faşist komandolar ve polisler tarafından işgal edilen Siyasal Bilimler Yüksek Okulu öğrencileri olayla ilgili bir bildiri yayınlamışlardır : «Mücadelemiz birdir. Çünkü bugün üniversitelerden tırmanmaya başlayan faşizm, kesin egemenlik mücadelesi vermektedir. Faşizm, grevdeki binlerce işçinin, sendikal haklarını arayan memurların, teknik elemanların, gerçek bilimi arayan öğrencilerin, yeni yeni örgütlenmeye başlayan yoksul köylülerin ve onların yaşam mücadelelerinin tepesine bir balyoz gibi inecektir.

Bizler okulları komando ve polislerin işgali altında bulunan Siyasal Bilimler Yüksek Okulu öğrencileri olarak; faşizmin tezgahlanmasına karşı, varabildiğimiz en doğru çizgide sonuna kadar mücadele edeceğiz.»

BESNİ LİSESİ :

Adıyaman'ın Besni ilçesi Lise öğrencileri, idarenin baskılarına, faşistlerin terörüne karşı direnişe geçmişlerdir. Direnişin amacı, okul müdürünün öğrencilerin saçlarını zorla kestirmek istemesine karşı protestodur. Bu amaçla bütün öğrenciler boykota girmişlerdir. Fakat bir avuç faşist çete öğrencilerin üzerine saldırmışlardır. Buna karşılık okul öğrencileri okul bahçesinde toplanarak yönetimi kınamış, daha sonra kaymakamlık binasına doğru yürüyüşe geçmişlerdir. Yürüyüşe öğretmen okulu öğrencileri de katılmışlardır.

Olaylarda üç kişi yaralanmış, 7 öğrenci gözaltına alınmışlardır. Yürüyüş kolundaki bin kadar öğrenci, göz altına alınan arkadaşlarının serbest bırakılmasını istemişlerdir.

TRABZON İLK ÖĞRETMEN LİSESİ :

Trabzon İlk Öğretmen okulu öğrencileri faşizan baskıları protesto için üç günlük boykot yapma kararı almışlardır. MC. iktidarının tayin ettiği idareciler, ilerici öğretmenlere ve öğrencilere baskı ve terör uygulamaktadır. Okulları MHP'nin propoganda alanı yapmak gayretini boşa çıkarmak için tüm ilerici güçlerin eylembirliği zorunludur.

İSTANBUL

21 Ekim 1975 tarihinde Fındıkzade Kocaeli Öğrenci Yurdu civarında, saat 23.00 sıralarında Siyasal Bilgiler Yüksek Okulu Öğrencilerinden, Kocaeli Yurdunda kalan Feridun Köse, Serdar Erzeren ve Halûk Abanar yurda dönerlerken, pusu kuran faşist komandolar arkadan bıçak, zincir ve sopayla saldırmışlardır. İlerici öğrencileri çeşitli yerlerinden yaralamışlardır.

İZMİR

İzmir Yüksek Öğretmen Okulunda ilerici öğrenciler, faşist komandoların saldırısına uğramışlardır. Saldırı sırasında bir çok öğrenci yaralanmıştır. Olaydan sonra kaçarak postaneye sığınan İbrahim Dur muşoğlu adlı bir faşist komando, tabancasiyle birlikte jandarma tarafından yakalanmıştır.

D M M A

27 Ekim günü sat 08.00 de faşist öğrenciler İDMMA'nde ilerici öğrencilere saldırdı. Polis faşist öğrencilerden yana davrandığı olayda 9 kişi yaralandı, 3 öğrenci göz altına alındı.

Okulların açılmasıyla bütün okullarda devrimci öğrencilere yapılan saldırılar faşizmin tezgahlanması için zemin hazırlamak ve ilerici yurtsever öğrencileri emekçi halkımızın mücadelesinden tecrit etmek için yapılmaktadır. Gericilerin hesapları devrimcileri kararlı mücadelesi karşısında suya düşecektir.

T M G T

Türkiye Milli Gençlik Teşkilatı 8 Kasım günü bir bildiri yayınlıyarak MC iktidarını suçlamıştır. Bildiride özetle şöyle denilmektedir : «Öğrenci olaylarının başlatılmasının asıl nedeninin, her geçen gün biraz daha ekonomik açmazın içine giren siyasi iktidarın bu açmazını gizlemek için ilgi ve gözleri başka bir alana çevirmek gayretinin bir sonucu olduğunu iyi bilmek gerekir.»

ANKARA KIZ TEKNİK YÜKSEK ÖĞRETMEN OKULU :

Ankara Kız Teknik Yüksek Öğretmen Okulunda boykot 22 Ekim 1975 tarihinden beri devam etmektedir. Boykotun okul müdürüne karşı ve akademik hakların alınması için konulduğunu açıklıyan öğrenciler, haklarını alıncıya kadar mücadeleye devam edeceklerini belirtmişlerdir.

KIBRISLI ÖĞRENCİLER :

İstanbul Kıbrıslılar Öğrenim Derneğinden yapılan açıklamaya göre, iki Kıbrıslı öğrenci faşistlerin saldırısına uğramıştır. Biri başından ve çeşitli yerlerinden ustura ile, diğeri de tekme darbeleriyle yaralanarak hastaneye kaldırılmışlardır.

Kıbrıs Türk Federe Devleti'nin, Kıbrıslı öğrencilerin Türkiye'de öğrenim görmesine karşı olduğunu belirten İstanbul Kıbrıslı Öğrenciler Derneği bu faşist baskı ile ilgili olarak yaptığı açıklamada şöyle demektedir: «Her yıl gelen öğrencilerin kayıt işlemleri Türkiyede öğrenim gören öğrencilerin çabasıyle yapılmakta, gerek iktidar, gerekse Kıbrıslı faşistler bu çabaları hoş karşılamamaktadırlar. Bu olayların tertipçileri Eğitim Bakanlığı ile Gençlik, Spor ve Kültür İşleri Dairesi'nden destek görmektedirler.»

KIRŞEHİR

Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi, 24 Ağustosta Kırşehirde Ahmet Deveci'yi öldüren faşist komandoların davasına bakmış, 4 sanık serbest bırakılmıştır. Savcı tutuklularının serbest bırakılmamalarını istemiş, fakat mahkeme heyeti reddetmiştir.

DARÜŞŞAFAKA'DA BOYKOT VE PROTESTO YÜRÜYÜŞÜ :

Darüşşafaka Lisesinde geçen dönemin sonuna doğru okuldan atmalara kadar varan öğrenciler üzerindeki baskının bu sene de sürmesi, öğrencilerin yönetime karşı boykot ve protesto yürüyüşüyle karşılık vermelerine neden olmuştur.

Darüşşafaka'da olaylar şöyle gelişmiştir: Geçen sene beş

(Devamı 9. sayfada)

DÜNYA GENÇLİĞİNDEN HABERLER

■ **Fransa'nın başkenti Paris'de, ülkenin en büyük sendikası C.G.T. ve Demokratik Emek Konfederasyonu'nun düzenlediği işsizliği protesto mitingine 100 bin genç katılmıştır.**

■ **Her yıl olduğu gibi bu yılda Sovyetler Birliği'nde Asya, Afrika, Latin-Amerika kıtalarından gelen binlerce genç öğrenim görüyorlar. Örneğin; Moskova üniversitesi Asya-Afrika Enstitüsü Türkçe Bölümü'ne bu yıl 9 bin öğrenci alınmıştır. Bilindiği gibi, ister yurt dışından gelsin, ister yurt içinden olsun, öğrenim herkese parasızdır. Ayrıca burs verilmektedir. Yurtlara parasız yerleştirilmekte, her konuda yol gösterilmektedir. Tüm sosyalist ülkelerde bu böyledir.**

■ **Kasım ayının başında, Alman Sendikalar Birliği DGB, işsizliği protesto için Frankfurt'ta büyük bir miting düzenlemiştir. Mitinge binlerce genç katılmış, Helmut Schmit hükümetinin tekelci sermaye yanlısı politikası kınanmıştır. Bu mitinge Türk, Portekizli, İspanyol, Yunan işçileri de katılmıştır.**

■ **Sovyetler Birliği'nde 80'den fazla yüksek okulda tıp öğrenimi yapıldığı açıklanmıştır. Diğer alanlarda olduğu gibi tıp dalında da öğrenim parasızdır. Sovyet tıp uzmanları, 22 Asya-Afrika ülkesinde gönüllü yardım çalışmalarına katılmakta, az-gelişmiş ülkelerin kalkınmasına yardım etmektedirler.**

■ **Avrupadaki Türkiyeli işçi ve öğrencilerin kurduğu Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu (ATTF), 29 Kasım - 6 Aralık tarihleri arasında işsizliği protesto haftası düzenliyecektir. Bu amaçla Almanya, Belçika, Hollanda, Fransa ve İngiltere'nin çeşitli kentlerinde mitingler, toplantılar düzenlenecektir. Öğrenildiğine göre, bu hafta boyunca tekellerin sömürüsüne karşı hangi ülkeden olursa olsun işçilerin dayanışması, güçbirliği yapması gereği vurgulanacaktır.**

■ **Açıklandığına göre Bulgaristan'da öğrencilere her türlü kolaylıklar tanınmaktadır. Öğrencilere burs verilmektedir. Yurt kirası, öğrencinin maaşının 1/14'ü kadardır. Evli öğrencilere ev temin edilmekte, ikisi de öğrenci ise, ikisine de burs verilmektedir. Çocukları varsa çocuk yuvasına yerleştirilmektedir.**

■ **Fransa Komünist Gençlik Örgütü Ulusal Bürosu yayınladığı bir bildiride, Şili Komünist Partisi Genel Sekreteri Luis Carvalan'ın tek oğlu ve Şili Komünist Gençlik Örgütü Merkez Komitesi üyesi Alberto Corvalan'ın, 26 Ekim günü Sofya'da öldüğünü açıklamıştır.**

Alberto Corvalan 27 yaşındaydı ve faşist Pinoşet rejimi sırasında toplama kamplarında onbir ay işkence gördüğü için kalp yetmezliğine uğramıştı. Hastalığı nedeniyle serbest bırakılması için dünya demokratik kamuoyunun dayanışma eylemleri sonucu faşist Pinoşet çetesi genç Corvalan'ı serbest bırakmak zorunda kalmıştı. Moskova'da ve Sofya'da yapılan bütün kurtarma çalışmalarına rağmen Alberto Corvalan yakalandığı hastalıktan kurtulamayarak ölmüştür.

Oysa genç Corvalan, 31 Ekim günü Paris'te Mutualite Salonunda, Paris bölgesindeki tüm gençlerin kitlesel olarak katılacağı bir toplantıda konuşacaktı.

Şimdi yayınlanan bildiriye göre, binlerin aynı yerde toplanması suretiyle genç Corvalan'a karşı son saygı gösterisi gerçekleştirilmiş olacak.

Fransız Komünist Partisi Genel Sekreteri Georges Marchais, Şili'de, bulunduğu cezaevinde hakkında verilecek kararı bekliyen babası Luis Corvalan'a bir baş sağlığı telgrafı çekmiştir.

■ **Portekiz Komünist Gençler Birliği, 9 Kasım'da Lizbon'da onbinlerce gencin katıldığı bir miting düzenlemiştir. Mitingde bir konuşma yapan Portekiz Komünist Partisi Genel Sekreteri Alvero Kuuyal, ilerici güçlerin eylem birliğini özellikle vurgulamıştır.**

Kız Öğrencilerin Eğitim Sorunları

Köleci toplumla başlayan kadının ezilmişliği bütün sınıflı toplumlarda değişik biçimlerde süregelmiştir.

Kapitalist toplumda, ekonomik sömürüye bağlı olarak kadının sosyal yaşantısı da kısıtlanmıştır. Eşit eğitim fırsatı verilmemiş, eve kapatılarak üretim dışına itilip sosyal ilişkilerden yoksun bırakılmaya çalışılmış ve meta haline getirilmiştir.

Eğitim alanında okuma yazma bilmeyen kadınlar ayni durumdaki erkeklerden iki kat fazladır. Yüksek Öğrenimde ise kız öğrenciler tüm öğrencilerin ancak % 5'i kadardır.

Kapitalist üretim ilişkilerinin belirlediği toplumumuzda öğrenimini sürdürebilenlerde, genellikle küçük burjuva ve burjuva ailelerinin çocuklarıdır. İşçi ve köylü çocuklarının pek azı yüksek öğrenim yapabilmektedir. Hele işçi ve köylü kızları yüksek öğrenim hemen hemen hiç yapamamaktadırlar. Bunun temel nedeni genel olarak maddi koşullardır. Bir öğrenciye verilen ayda 500 lira kredi gülünç denecek bir miktardır. Ve bugün birçok öğrenci, artan hayat pahalılığı karşısında parasal sıkıntı içinde bunalmaktadır. Kızların yüksek öğrenime çok daha az katılmalarının özel nedeni ise gerek toplumsal baskılarla gerekse yasalarla eşit eğitim fırsatı verilmeyişidir. Köleci toplumdan bu yana asırlardır yerleşegelen kadının aşağı bir yaratık olduğu ön yargısıyla, aileler eğitimde erkek çocuklara öncelik vermekte, «kadın kısmı okumasa da olur» düşüncesiyle hareket etmektedirler. Bu davranış biçimi özellikle köylülükte çok yaygındır. Fakat toplumsal gelişmelere paralel olarak bu yargının gittikçe azaldığına da dikkati çekmek gerekir. Buna karşılık gerici burjuva yasaları eğitimde kadına halen eşit fırsat tanınmamaktadır. Örneğin dış ülkelerde devlet bursuyla yüksek öğrenim yapabilmek için gerekli koşullardan biri de erkek olmaktır. Oysa, işbirlikçi burjuvazi, işçi ihraç ederken bu ayırımı yapmaz.

Tüm zorluklara karşılık yüksek okula girebilmiş kız öğrencilerse erkek arkadaşlarıyla birlikte bir çok sorunla karşı karşıya gelirler. Bunlar kalacak yer veya yurt sorunu, beslenme, okullar ile yurtlardaki anti-demokratik yasalar ve uygulamalar olarak sayılabilir. Bunlarla birlikte her hak aramada karşılaşılan faşist baskılar, yurtlara ve okullara karakol kurulması sorunları daha da ağırlaştırmaktadır.

Kadınların, öğrencilerin, kız öğrencilerin sorunları, halkımızın sorunlarıyla içiçedir. Bu sorunlar için verilen mücadele, bütün ilerici güçlerin verdiği demokrasi ve özgürlük mücadelesiyle birleştiği ölçüde başarıya ulaşacaktır.

Dünya Demokratik Kadınlar Federasyonu Kongresi Toplandı

Dünya Demokratik Kadınlar Federasyonu'nun Kongresi 20 Ekim - 24 Ekim tarihleri arasında Doğu Berlin'de yapılmıştır. «Eşitlik, sosyal gelişme, barış» sloganı altında yapılan kongreye 137 ülkeden 2000'in üstünde delege, gözlemci ve konuk katılmıştır. Amerika'nın ünlü kadın militanlarından Angela Doyvis ve Şili'den bir heyet de bunlar arasındadır. Kongreye Bayan Allende de katılmıştır.

Kongrenin açılışında bir konuşma yapan Alman Sosyalist Birlik Partisi Birinci Sekreteri Erich Honecker, kadınların barış, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve toplumsal ilerleme için verilen mücadeleye yaptıkları katkıların önemine değinmiştir.

Ayrıca, kongrede SBKP. MK. Genel Sekreteri Leonid Brejnev'in mesajı okunmuştur. Derin bir ilgi ile karşılanan mesajda Brejnev, tam ve genel bir silahsızlanma, savaşsız bir dünya uğrunda kadınların yürüttüğü mücadelenin yoğunlaştırılmasının önemi üzerinde durmuştur.

Kongrede, Avrupa Türkiyeli Kadınlar Federasyonu adına bir konuşmacı konuşmuştur. Konuşmacı özetle şunları söylemiştir: «Biz emekçi kadınlar, bütün dünyadaki ulusal bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme uğrunda mücadele edenleri destekliyoruz. Dünyadaki tüm savaş ocakları söndürülmeden, silahlanma yarışı durdurulmadan, emperyalist harp kışkırtıcıları tecrit edilmeden kalıcı bir dünya barışına ulaşmak olanaksızdır. Yeri gelmişken, kadınlar adına, dünya barışı uğrunda yılmadan mücadele eden Sovyetler Birliği'ne ve diğer sosyalist ülkelere teşekkür etmek isteriz.»

Kıbrıs sorununa da değinen konuşmacı, ülkelerin iç işlerine dıştan karışmaya karşı olduklarını belirtmiş, Kıbrıs sorununun çözümü için bütün yabancı askerlerin çekilmesi, üslerin kapatılması, Kıbrıs'ın meşru hükümetinin tanınması temeline dayanan Kıbrıs'ın bağımsızlığının, egemenliğinin, toprak bütünlüğünün uluslararası planda güvence altına alınması gerektiğini belirtmiştir.

Avrupadaki emekçi Türkiyeli kadınların sorunlarına da değinen konuşmacı kadınların dünya çapında eylem birliğinin güçlendirilmesini istemiştir.

Kongrede 9 Komisyon seçilmiştir. Bu komisyonlardan en önemlisi Silahsızlanma Komisyonu olmuştur. Komisyon, Dünya Silahsızlanma Konferansının toplanması için aktif çalışma kararı almıştır. Silahsızlanma Komisyonu'na, Sovyet delegasyonu başkanı, ilk kadın kozmonot Valentina Telaşkova'da katılmıştır.

Kongre çalışmalarının sonunda iki belge oybirliği ile kabul edilmiştir. İlk belge, «Dünya Kadınlarına Çağrı» başlığını taşımaktadır. Çağrı, «Kadınların kurtuluşu ancak halkın kurtuluşu ile mümkündür. Dünya kadınları, oluşturduğunuz gücün farkında mısınız? Sesinizi yükseltiniz!... Bizim büyük gücümüz vardır. Hayatın her alanında aktif olunuz!...

İkinci belge, bütün parlamentolara, hükümetlere ve Birleşmiş Milletler Teşkilatı'na açıklama niteliğini taşımaktadır.

Bu belgede, kadınların toplumsal hayatta aldıkları ve alabilecekleri rolün önemine değinilmekte ve şöyle denmektedir : «Sosyalis ülkelerde kadınlar hayata aktif olarak katılmakta, eşit haklara sahip bulunmaktadır. Buna karşılık kapitalist ülkelerde ve geri-bıraktırılmış ülkelerin bir çoğunda kadınların hayata eşit şekilde katılması engellerle karşılaşmaktadır.»

İşte bu engellerin kaldırılması için Kongre, şu beş önerinin gerçekleştirilmesini bütün Parlamentolardan, hükümetlerden, BMT'ndan istemiştir :

1 — Kadınlarla erkeklerin eşit olduğu gerçeği, bütün ülkelerin anayasalarında yer almalıdır. 2 — Kadınların hayata eşit bir şekilde katılması için önündeki bütün engeller kaldırılmalıdır. 3 — Kadınlar da erkekler gibi çeşitli alanlarda eğitim ve uzmanlaşma haklarına eşit ölçüde sahip olmalıdır. 4 — Eşit işe eşit ücret gerçeği yalnız yasalarda değil, toplumsal yaşamda da geçrekleştirilmelidir. 5 — Aile hayatında olduğu kadar, çocukların terbiyesinde de kadınlar erkeklerle eşit hakka sahip olmalıdır. Anneliğin toplumsal bir fonksiyon olduğu kabul edilmelidir.

İkinci belge, bu hedeflere ulaşmak için bütün kadınlara, dünya demokratik ve barışsever kamu oyuna yapılan bir çağrı ile sona ermektedir : «Biz Berlin'de toplanan kadınlar, eşit hak, gelişme ve barış için bütün güçleri birleşmeye çağırıyoruz...»

DEMOKRATİK FORUMLAR

Sermayenin en kanlı, en şoven, en gerici, en çılgın kesimleri açık faşizme tırmanmaya çalışıyor. Öğrencilerin sorunları derinleşiyor. Kangren haline geliyor. Genel bir öğrenci eylemi için kitlesel potansiyel büyüyor.

İşbirlikçi sermaye kurnaz, bunu görüyor, önlemeye çalışıyor. Genel bir öğrenci eylemini nasıl kırarım diye çırpınıyor.

Dikkatli bir gözle bakılırsa, işbirlikçi sermayenin oyunu açığa çıkarılabilir. Elimizde bir takım veriler var. Şöyle ki:

Son günlerde, işbirlikçi sermayeye bağlı gerici haber ajansları, «Genel bir öğrenci boykotu için öğrenci liderleri toplantılar yapıyor» diye haberler yaydı. Fakat bu liderler kim, adları ne, bu boykotu hangi örgütler düzenliyor? Bunlar söylenmiyor. Haberin nereden çıktığını tahmin etmek zor değil. Ve haberin arkasından, çeşitli okullarda faşistlerin öğrencileri zorla boykota sürüklemeye çalıştığını görüyoruz.

Oyun apaçık arkadaşlar. İşbirlikçi sermaye ve onun vurucu güçleri çeşitli faşist örgütler: «Nasıl olsa bu öğretim yılında genel bir öğrenci boykotu çıkacak. Örgütlü, hazırlıklı, disiplinli bir şekilde çıkarsa bunu kıramayız. Onlar hazırlanmadan biz onları boykota sürüklüyelim. Böyle bir boykotu kırmak kolaydır. Kırarsak bir daha bellerini zor doğrulturlar». diye düşünüyorlar. Bizi oyuna getirmek istiyorlar. Bunun için de faşist çetelerini çeşitli okullarda öne çıkarıyorlar.

Yalnız bu kadarla kalsa ya. Bir de ne görüyoruz: maocu, troçkist, anarşist, maceracı bir takım unsurlarda faşistlerin bu oyununa gelmiyorlar mı?

Öğrencilerin akademik, demokratik istekleri doğrultusunda mücadele etmesine kimse karşı çıkmamalıdır. Bu en doğal hakkımızdır. Ama burada dikkatli olmalıyız. Faşistlerin, bozguncuların, maceracıların oyununa gelmemeliyiz.

Akademik, demokratik isteklerimiz doğrultusunda **genel bir eyleme geçmek** gündeme girmişse, her şeyden önce kitleyi temsil eden tüm ilerici, demokratik öğrenci örgütleri bir araya gelmeli, her okulun özel sorunları tesbit edilmeli, bunlar genelleştirilmelidir. Genelleştirilen isteklerin öğrenci kitlelerine anlatılması, açıklanması için okullarda DEMOKRATİK FORUMLAR düzenlenmelidir. Demokratik kuruluşların ve güçlerin desteği sağlanmalıdır. Ancak böylesi örgütlü, disiplinli hazırlıktan sonra başarıya ulaşabiliriz.

Düşünülmeden yapılan ani çıkışlar faşist güçlerin ekmeğine yağ sürecektir. Uyanık olalım.

ÖRGÜTLÜ MÜCADELE ESASTIR

12 Mart faşizminin geriletilmesi ve kısmî demokratik bir ortam oluşmasıyla birlikte ilerici gençlik hareketi yeni bir canlanma ve örgütlenme dönemine girdi. Faşist saldırılar esnasında yokedilen demokratik mevzileri yeniden kazanmak, yeni örgütsel dayanaklar yaratmak, gençliğin en geniş kesimlerini harekete geçirmek bu dönemin en önde gelen sorunları arasında yer alıyor. Ancak bir başka konu da, 12 Mart döneminden gençlik hareketinin çıkaracağı politik sonuçları en sağlıklı bir biçimde değerlendirebilmekti.

Bütün bu noktalar bir kaç yıl boyunca tartışıldı; pratikte bazı somut adımlar atıldığı oldu. Fakat varılan nokta, gençlik hareketinde belirli bir dönemecin aşıldığını göstermiyor. Örgütlenme yetersizliği ve kimi yerde örgütsüzlük, birbirinden kopuk eylemler, dar çalışma anlayışları v.b. durumlar sürüp gidiyor.

İlerici gençlik hareketi, bugün yine burjuvazinin, gerici güçlerin, faşist komando sürülerinin ağır saldırıları altındadır. Gençlik hareketleri sert baskılarla, terörle sindirilmek istenmektedir. Bu saldırılar, kuşkusuz belirli amaçlar taşıyor; her yönden sıkışan, dört partili iktidarlarını bir türlü sağlamlaştıramayan, ulusal-demokratik güçlerin sert dirençleriyle karşılaşan işbirlikçi büyük burjuvazi kendine belirli çıkış yolları arıyor, adım adım faşizme tırmanıyor. Faşizm tehlikesinin gittikçe arttığı bugünkü koşullarda, gençlik hareketinin kitlesel tabanını genişletmek, anti-faşist ve anti-emperyalist bütün gençliğin yığınsal çıkışlarını örgütlemek hem acil ve hem de zorunlu bir görev olarak karşımızda duruyor. Egemen sınıfların ilerici gençliğe karşı yönelttikleri kanlı saldırıların hedeflerinden biri de, gençliğin en mücadeleci kesimlerini kitlelerden koparmaktır. Böylesi bir somut durum karşısında yapılacak tek şey kitlelerle daha çok bütünleşmemizi sağlayacak yığınsal mücadele yöntemleri geliştirme, daha hızlı ve daha güçlü örgütlenebilmektir.

Sınıf mücadelesi, o mücadelede yer alan bütün sınıf ve kesimlerin örgütlü ve birleşik eylemini şart koşar. Gençliğin sınıf mücadelesindeki etkinliği de örgütsel bakımdan güçlü bir düzeyde bulunmasına bağlıdır. Nevar ki gençliği en geniş ölçülerde anti-faşist ve anti-emperyalist mücadeleye çekecek yığınsal-birleşik örgütler henüz gerçekleştirilememiştir. Bu bakımdan gençlik hareketi bugün kesin bir dönemeci aşma noktasına gelmiştir. Hareketin kısır döngülerden, dar ve çoğu kez yararsız olan mücadele anlayışlarından kurtulması, çeşitli gençlik kesimleri arasında güç ve eylem birliğinin oluşması; gençlik kitleleri üzerindeki burjuva etkilerin, militarizmin yıkılması; bozguncu akımların tecrit edilmesi; kısaca gençliğin en geniş kesimlerinin diri ve enerjik bir güç olarak mücadele alanlarına çekilmesi ancak ve ancak bu dönemecin aşılmasıyla gerçekleşebilir. Kuşkusuz bu dönemeç mutlaka aşılacaktır; çalışan ve okuyan gençliğin binlerce üyesini kucaklayan birleşik-yığınsal, güçlü örgütler oluşacaktır. Fakat bu dönemecin nasıl ve kimlerle aşılacağı konusunda kesin yargılara ulaşmak ta gerekiyor. Hareketin kendiliğinden örgütlenmesini, birbirinden kopuk örgütlenmeyi baş tacı edenlerde; kararlı bir mücadeleyi göze alamayanlar da; örgütlenme görünüşü altında kitlesel hiçbir temeli olmayan sözde gençlik örgütleri kuranlar da bu dönemeçte katılıp kalacaktır. Bu sonuncularla yollar zaten çoktan ayrılmıştır. Maoizmin, troçkizmin, her soydan aşağılık oportünizmin batağında kulaç atan bu çevreler gençliğin karşısına hangi programla ve hangi örgüt biçimleriyle çıkarlarsa çıksınlar bundan böyle alacakları cevap hep aynı olacaktır: Biz küçük-burjuva hayalciliğin, maceracı romantizmin değil işçi sınıfının ulusal ve sosyal kurtuluşu yolunda yürüyeceğiz!

Bu yol örgütlü ve disiplinli olmayı şart koşar.

Bu yol gençliğin en geniş kesimleriyle birleşmeyi, demokratik güç ve eylem birliğini zorunlu sayar.

GENÇLİĞİN Ö
VE FEDER

GENÇLİK ÖRGÜTLERİNİN GENEL NİTELİKLERİ

Gençlik hareketinin örgütlenme sorununa eğilirken, bu konuda uluslararası deneylerin ortaya koyduğu bazı doğruları dikkate almak gerekir. Bu nedenle bilinen bazı gerçeklerin tekrarı şeklinde görülse bile, gençlik örgütlerinin yapısı ve bu örgütlerin dayandığı esaslar üzerinde kısaca durmakta yarar görüyoruz.

Gençlik bir yanı ile toplumda var olan sınıfların bir yaş kategorisi olarak genç kesimlerini oluşturduğundan ve diğer yanı ile de bağımsız sosyal bir grup görünümü taşıdığından dolayı birbirinden farklı iki alanda örgütlenir.

a — Bağlı oldukları sınıfların meslek ve politik örgütlerinde (Sendikalar, kooperatifler, partiler v.s.)

b — Bağımsız gençlik örgütlerinde.

Gençliğin bağlı oldukları sınıflarla birlikte örgütlenmesi doğaldır. Zira işçi-emekçi halk yığınlarıyla onların genç kuşaklarını ayıran çizgi sınıfsal değildir; farklılık yalnızca gençliğe özgü genel bazı özelliklerden doğmaktadır. Bu nedenle çalışan ve okuyan gençler bağlı oldukları sınıfların her türlü örgütleri içinde örgütlenebilmekte ve hatta kimi örgütlerde gençler belirleyici etkilere sahip olmaktadırlar.

Asıl önem taşıyan gençliğin bağımsız örgütlenmesidir. Tarihte, gençliği bağımsız bir sosyal grup olarak görmeyen, yada gençlik kitlelerine güvensizliklerinden dolayı bunu görmek istemeyenlerin bağımsız örgütlenmeye cephe aldıklarına rastlamak mümkündür. Yada tersi olmuştur; gençliğin sosyal bir grup olma özelliğini abartan, onu bağlı oldukları sınıflardan soyutlayarak ele alan bir kısım çevreler de bağımsız örgütlenmeyi mutlak bir bağımsızlığa dönüştürmek istemişlerdir. Bunlara göre gençlik hareketi ideolojik-politik ve örgütsel her alanda bağımsız bir çizgi izlemelidir! Lenin gençlik örgütlerinin bağımsızlığı konusunda şöyle diyordu : «... Bu nedenle biz kesinlikle Gençlik Birliği'nin örgütsel bağımsızlığından yanayız. Yalnız oportünistler böylesi bir bağımsızlıktan korktukları için değil, konunun tabiatının ta kendisi nedeniyle...»

Gençlik örgütlerinin bağımsızlığı sosyalistler tarafından her zaman savunuldu. Bu, gençlik kitlelerine «dalkavukça» bir yaklaşma şekli olarak değil, gençliğin sosyal yapısından doğan bir ilke olarak benimsendi. Genç sosyalist kadroların bir bütün halinde gençlik kitleleriyle birleşmesi, gençliği insiyatif ve bilinçli atılganlığının geliştirilmesi, «aralarından iyi sosyalistler yetiştirmeyi başarmaları» ancak bu ilkenin hayata geçirilmesiyle mümkün olabilirdi. Bu nedenle sosyalistler, özellikle troçkistler tarafından önerilen «dar gençlik örgütleri» tezini sürekli reddetmiş, bağımsız gençlik örgütlerinden yana olmuşlardır.

Ancak bir noktaya dikkat etmek gerekir: Gençlik örgütlerinin bağımsızlığı yalnızca **örgüt bağımsızlığı** çerçevesindedir. Örgütsel bağımsızlığı daha ötelere götürmek, politik ve ideolojik düzeyde de bu bağımsızlıkdan söz etmek, konunun tam goşistçe ele alınmasından başka bir şey değildir. «Gençliğin öncülüğü», «Tek devrimci güç» v.s. gibi sapık tezler geniş ölçüde bu goşist anlayıştan kaynaklanır.

Gençlik örgütlerinin bir başka özelliği yığınsal olmalarıdır. İlk bakışta bu nokta önemsiz görülebilir. Ancak pratikte bu tezin tersi davranışlara, «Kitle örgütü-kadro örgütü» şeklinde yanlış ayırımlara rastlandığı oluyor. Bütün gençlik örgütleri ve onun en üst biçimi olan sosyalist gençlik örgütleri de yığınsal nitelikte örgütlerdir. «Sosyalist gençlik için dar, çeşitli gençlik kesimleri için geniş örgütler kurulmalı» şeklinde öne sürülen her tez, sosyalist gençlerle geniş gençlik kitleleri arasında yapay engeller koymaktan ve sonuçta sosyalist gençliği kendi kitlesinden soyutlamaktan öte bir işe yaramaz. Gençlik örgütlerinin bağımsızlığı savunulurken gözetilen amaçlardan biri de budur; yani sosyalist gençliğin çeşitli gençlik kesimleriyle birleşmesini zorlaştıracak örgütlenme biçimlerinden uzak tutmaktır. Dimitrof'un bu konudaki uyarıları özellikle dikkat çekicidir: «Kapitalist ülkelerde emekçi gençliğin hayati çıkarlarına yabancı olmayan **yeni tip kitle gençlik örgütlerinin** (siyahlar bizim) kurulmasını, partiyi kopya etmeden, onu sınıf kavgası, proleter enternasyonalizmi ruhunda, marksizm-leninizm ruhunda eğitecek olan örgütlerin kurulmasına giden yollar, çalışma biçimleri ve metotları bulmamız gerekir.»

Ayrıca Komünist Gençlik Enternasyonali'nin, gençlik örgütlerinin kitlesel (yığınsal) olması gerektiği yolunda bir dizi kararlar aldığını da hatırlatalım.

Demek ki gençliğin hangi kesiminde ve ne tip örgütler kurulursa kurulsun bunlar mutlaka yığınsal olmak ve kendi alanlarında antifaşist, anti-emperyalist gençliğin en geniş kesimlerini saflarında birleştirmek zorundadırlar.

Gençliğin sınıf mücadelesine daha geniş ve etkin ölçülerde katıldığı; sosyalizme doğru canlı bir atılım gösterdiği çağdaş koşullarda, gençlik örgütlerinin yığınsal niteliği çok daha önem kazanmış bulunuyor. Gençlik hareketinin sosyal tabanının genişlediği bu koşullarda, farklı gençlik kesimlerinin olduğu kadar, farklı politik gençlik gruplarını da birleştiren «yeni tipte» gençlik örgütleri oluşturmak, çok daha olanaklı hale gelmektedir. Ve bu tip gençlik örgütlerinin kurulması bugün başlı başına hedeflenen bir olgudur. Bunun, gençliğin «akademik mücadele-

RGÜTLENMESİ

ASYONLAŞMA

Bugün gençlik hareketinde gözle görülür bir sıçrama yapılabilmesinin baş koşulu varolan ilerici-demokratik gençlik örgütlerinin FEDERASYON BİÇİMLİ bir örgütte merkezileştirilmesidir. Halkımızın bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme mücadelesinde gençliğin en etkin bir tarzda yer alışı ancak böyle bir merkezileşmeyle sağlanabilir.

siyle sosyalist mücadelesini» birbirine karıştırmak olacağını, gençlik örgütlerini amorf (şekilsiz) bir duruma dönüştüreceğini düşünmek ancak hastalıklı bir mantığın ürünü olabilir. Sınıf mücadelesinin gelişen yönlerini, yeni biçimlerini görememek tam da böyle bir mantığın sonucudur. Sosyalist gençliğin etkinliği ancak ve ancak yeni tipte yığınsal gençlik örgütleri kurmakla, bütün anti-faşist ve anti-emperyalist gençliği birleştirecek yeni örgütlenme biçimleri yaratmakla artabilir.

Bu esaslar kendi örgütlenme çabalarımız içinde geçerlidir. Bütün ilerici-yurtsever gençlik kesimlerini örgütleyecek ve bunları üst düzeyde merkezileştirecek «yeni tipte» gençlik örgütlerinin oluşturulması hem gençlik hareketinin ve hem de genel sosyalist hareketin çıkarlarına uygun bir davranış olacaktır. Dar örgütlenme anlayışlarına, ölü şemalara bağlanıp kalmak, gençlik hareketinin canlı özünü donuklaştıracak, belirli alanlarda sıkışıp kalmasına yolaçacaktır.

BUGÜNKÜ DURUM

12 Mart faşizminin geriletilmesiyle ortaya çıkan örgütlenme çabaları daha çok şu üç belirgin örgüt tiplerinde yoğunlaştı :

a — Belirli bir yüksek öğrenim merkezini kapsayan genel öğrenci örgütleri. (İYÖKD, AD-YÖKD v.b.)

b — Yalnızca belirli bir okulu kapsayan öğrenci örgütleri. (DEMAKD, ODTÜ-DER v.b.)

c — Çalışan ve okuyan gençlerin birlikte örgütlendikleri genel Kültür ve Dayanışma dernekleri. (Bu örgütler daha çok öğrenci gençliğin ağırlığında olmakla birlikte, çalışan gençliğin belirli kesimlerini çekebilmektedirler. Ayrıca sırf işçi gençliği kapsayan örgütlerin kurulduğu da görülüyor. Fakat bunlar hem sayıca az ve hem de cılız örgütlerdir.)

Bütün bu örgütlenmeler, gençlik hareketinin demokratik kazanımları üzerine yükselmekle birlikte, merkezi bir örgütlenme planından, bütünsel bir kavrayıştan uzak, kendiliğinden örgütlenmeler olarak belirdiler. Bu nedenle çalışma anlayışları, hedefleri ve hatta gençlik hareketine bakış tarzları birbirinden farklıdır. Hareketin bu «doğal» örgütlenme çizgisi uzayıp gitmekte, çok sayıda örgütler ortaya çıkmaktadır.

Yukarıda sıraladığımız gençlik örgütlerinin bugünkü durumları nedir, perspektifleri nelerdir? kısaca bu noktaları da belirtelim.

Bu örgütlerden ilk iki sırada yeralanlar bugün öğrenci gençlik hareketinin yoğunlaştığı en etkin merkezler durumundadır. Genel öğrenci örgütleri 12 Mart sonrasında öğrenci hareketindeki canlanışın ilk örgütsel belirtileriydi. Dağılmış olan güçleri toplamak, gaspedilen demokratik hakları yeniden kazanmak, öğrenci gençliğin akademik sorunları üzerine eğilmek ve bunların çözüm yollarını ortaya koymak bu örgütlerin en belli başlı görevleri arasında yer alıyordu. Ayrıca bu örgütler öğrenci gençliği bütünüyle kucaklamak, yönetimde demokratik-kitle örgütü anlayışını büyük bir titizlikle korumak zorundaydılar.

Ne var ki gençlik hareketinde farklı politik eğilimlerin hızla belirmesi, bu örgütlerden bazılarını çözülmeye itti. Örneğin İYÖKD bu faktörün yanı sıra, kendi merkezinin de hatalı davranışları sonucu kısa sürede asli görevlerinden uzaklaştı, öğrencilerin değişik yerlerdeki örgütlenmesine öncülük edeceği yerde, örgütlenmeyi kendi örgüt sınırları içine sıkıştırma yoluna yöneldi. Bu nedenle İYÖKD, bir süre sonra gençlik hareketindeki etkinliğini kaybetti, ölü bir örgüt haline geldi. (Bu sonuç aynı zamanda öğrenci gençlik saflarındaki bozguncu akımlardan birinin artık eski mevzilerini kaybettiğini de göstermektedir.) Ancak bu kategorideki öğrenci örgütlerinden pek çoğu hâlâ önemli perspektifler taşımaktadır.

Yüksek okul ve fakülteleri temel alan örgütlenmeler bugün öğrenci gençlik hareketinde en canlı ve gelişmeye en uygun örgütler olarak karşımızda duruyor. Her bölümde öğrencileri en geniş ölçülerde örgütlemek ve öğrenci sorunları üzerinde en etkin çalışmaları yapabilmek bakımından bu örgütler hayati bir önem taşıyorlar. Ancak bu öğrenci örgütlerinin kurulması pratikte bir yığın engeli aşmayı gerektiriyor. Faşist çevrelerce kurulan sahte öğrenci örgütleri, üniversite ve yüksek okullarda öğrencilerin demokratik örgütlenme özgürlüğünü yasal olarak zorlaştırıyor. Her şeye rağmen bu güçlükler aşılabilir. İlerici öğrenciler tarafından kurulan örgütlerin resmi örgütler olarak tanınmasını sağlamak demokratik üniversite mücadelesinin en önemli bölümünü teşkil etmektedir.

Genel kültür yada dayanışma dernekleri, belirli bir yörede ilerici-devrimci gençlerin örgütlendikleri alanlardır. Özellikle Anadoluda bu tip örgütler o yörede hem gençliğin örgütlenmesini gerçekleştiriyor ve hem de genel demokratik eylemlerde son derece etkili oluyorlar.

Gençlik hareketinin örgütsel durumu yukarıda özetlemeye çalıştığımız gibidir. Bugünkü durumda ne gençlik örgütlerinin birbirleriyle güçlü diyaloglarından ve ne de her bir örgütün bütünüyle başarılı bir eylem çizgisinden söz edilebilir. Şayet ilerici gençlik hareketi henüz daha önceki demokratik kazanımlarına bile ulaşamamışsa, bunun en başta gelen nedeni, uyumlu ve koordine bir örgütlenme sürecine girememiş oluşudur.

HEDEF : FEDERASYONLAŞMA!

Gençlik örgütlerinin birleşmesi, federasyonlaşma, bugün gençlik hareketinde genel bir eğilim olarak kendini gösteriyor ve benimseniyor. Ancak bunun belirli zorluklar taşıdığı da bir gerçektir. Herşeyden önce federasyonun kuruluşuna temel olacak ilkelerin belirginleşmesi ve bu ilkeler üzerinde çeşitli örgütlerin anlaşması gerekiyor. Doğaldır ki farklı hedefler ve çalışma anlayışlarına sahip çok sayıda örgütün belirli ilkelerde anlaşması mutlaka zorunlu olmakla birlikte kolay da olmayacaktır. Burada gözetilmesi gereken iki nokta vardır: **Birincisi,** Federasyonlaşmanın gençlik hareketi için hayati bir sorun olduğunda birleşilmesi, bu noktadan hareketle dar örgüt çıkarları yerine hareketin genel çıkarlarının önde tutulması ve her türlü sekter davranışlardan uzak kalınmasıdır. **İkincisi;** Örgütleri birleştirecek olan ilkeler aynı zamanda mevcut gençlik hareketinde politik birliği de gerçekleştirmeye yönelik olacaktır, bu nedenle sözkonusu ilkeler anti-faşist ve anti-emperyalist gençliğin bütün güçlerini birleştirecek kadar **esnek,** fakat maocu, troçkist v.b. ters akımların yıkıcı eylemlerine set çekecek kadar **dar** olmalıdır.

Şayet bu ilkeler bir kısım gençlik örgütlerinin benimsiyeceği kadar esnek değilse, Federasyonun kendi ilkelerine ters düşmemek kaydıyla bu örgütlerle güç ve eylem birliği koşulları yaratılması ve bunun sürekliliği sağlanmalıdır.

İlkelerle ilgili bu genel esasların yanı sıra, ayrıca Federasyonun kapsam, nitelik ve hedefleriyle ilgili noktalara da kısaca değinelim.

Federasyon **kapsam** itibariyle anti-faşist ve anti-emperyalist gençliğin bütün örgütlerini bünyesinde toplayabilmelidir. En azından yukarıda belirttiğimiz üç tıp gençlik örgütleri Federasyona birleşebilmelidirler. Federasyona alınacak örgütler konusunda getirilecek her sınırlama, gençlik hareketinin yalnızca belirli alanlarda sıkışıp kalmasına yol açacaktır. Oysa asıl hedef bundan sakınmak, gençlik hareketinin bütün kollarıyla birlikte gelişmesini sağlayacak canlı kanallar yaratmak olmalıdır. Çok sayıda ve değişik örgütleri birleştirecek bir federasyon, gençlik hareketinde sadece ve sadece güçlülüğün açık bir göstergesi olabilir. Elbette bu, bugünden yarına kolayca gerçekleştirilemez. Ve bugün pratikte somut bazı adımların atılmasını sağlamak için yalnızca belirli kesimlerdeki örgütlerin birleştirilmesiyle işe başlanabilir. Ama bu, bütün bir gençlik hareketi için tek bir merkezin oluşması hedefini ortadan kaldırmamalı, tersine bu yolun açılmasına yardımcı olmalıdır.

Federasyon **niteliği** itibariyle, yığınsal-demokratik bir örgüt olmalıdır. Örgütlerin birbirleriyle ilişkileri ve merkezi disiplin, demokratik merkeziyetcilik ilkelerine dayanan maddi tüzük bağlarıyla sağlanmalıdır.

Federasyon **hedefleri** itibariyle, gençliğin maddi-kültürel sorunları üzerine eğilmeli, bu sorunların çözümlenmesi yönünde yoğun kampanyalar açmalı; bu mücadeleyi halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesiyle birleştirmelidir.

Federasyonun kurulması gençlik hareketinin en acil ve en zorunlu görevlerinden biri ve en başta geleni kabul ediliyorsa, bu konuda kısır tartışmaların üstüne çıkmak, sonuç alıcı, belirli noktalara götürücü diyaloglar kurmak gerekiyor. Görev açıktır, bu yolda nasıl hareket edileceği bellidir. Mesele sorunlara en olumlu yaklaşımı gösterebilmektir.

EMPERYALİZME VE FAŞİZME KARŞI DÜNYA GENÇLİĞİNİN EYLEM BİRLİĞİ

DÜNYA DEMOKRATİK GENÇLİK FEDERASYONU

«And içerizki, 1945 yılının Ekim ayında meydana getirdiğimiz Birliği, yalnız bugün, yalnız bu hafta, yalnız bu yıl değil, emelimiz olan ve uğrunda savaştığımız hayatı kurun-caya dek daima koruyacağız... Becerikli ellerimizden, keskin zekamızdan, gençlik heyecanımızdan hiç bir zaman savaş için istifade edilmesine izin vermiyeceğiz!..»

ULUSLARARASI ÖĞRENCİLER BİRLİĞİ (IUS)

1946 yılında Prag'da yapılan Birinci Dünya Öğrenciler Kongresi'nde kurulan Uluslararası Öğrenciler Birliği, Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu'nun kollektif üyesidir. WFDY ile IUS'nin kurulması, uluslararası gençlik hareketinin yeni, büyük bir zaferi idi.

Birliğin şimdi 90 ülkeden çeşitli görüşlere sahip 5 milyon üyesi vardır. (x) Fakat bunlar dünyada barış, barış içinde birarada yaşama, genel ve tam silahsızlanma uğrunda, emperyalizme, faşizme, gericiliğe, ırkçılığa, sömürgeciliğe ve yeni-sömürgeciliğe karşı ortak savaş vermekte, yüksek öğrenimde demokratik dönüşümler yapılması, öğrenci haklarının korunup geliştirilmesi için mücadele etmektedirler. Uluslararası Öğrenciler Birliği'nin kurulması, uluslararası öğrenci hareketinin gelişmesinde yeni bir aşama olmuştur. Asya, Afrika ve Latin-Amerika öğrenci örgütlerinin kurulmasında ve gelişmesinde bu birliğin büyük etkisi ve yardımı olmuştur.

Uluslararası Öğrenciler Birliği, dünya barışını sağlamlaştırma, halklar arasında dostluk uğrunda aktif çalışmalarda bulunmuş, çeşitli kapitalist ve bağımlı ülkelerde öğrenci ve gençlere yapılan baskı ve teröre, öğrenimin askerileştirilmesine ve emperyalist saldırganlık paktlarına karşı protestolar örgütlemiştir. Uluslararası Öğrenciler Birliği sömürgelerin ve henüz özgürlüğe kavuşmuş ülkenin öğrencilerine gereken yardımı yapmaktadır. Her yıl onlar için dayanışma ve maddi yardım kampanyaları örgütlemektedir. Birlik, en önemli politik, bilimsel, kültürel sorunlar ile ilgili öğrenci seminerleri için her yıl geniş programlar hazırlamaktadır. Yazlık ve kışlık öğrenci kampları örgütlemekte, çeşitli ülkelerin öğrencilerini karşılaştırmakta, büyük bir basın faaliyeti yürütmektedir. «Dünya Öğrenci Haberleri» adlı aylık dergisinden başka, bir çok periyodik dergiler, bültenler, yıllıklar, broşürler, kitaplar yayımlamaktadır.

Uluslararası Öğrenciler Birliği'nin önerisi üzerine yapılan halklararası karşılaşma ve seminerler heyecanlı fikir tartışmalarının merkezleri olmaktadır. Örneğin; Londra, Paris ve Roma'da mimarlık öğrenimi yapan öğrenciler, Oslo, Berlin, Leningrat, Yeni Delhi ve Budapeşte'de tıp fakültesi öğrencileri toplanmışlardır.

Dünya Öğrenci Kongreleri, Uluslararası Öğrenciler Birliği'nin çalışmalarını genelleştiriyor, yönlendiriyor ve Birliği gittikçe daha büyük otorite sahibi yapıyorlar. Uluslararası Öğrenciler Birliği'nin ikinci kongresi 1950'de Pekin'de, altıncısı 1960'da Bağdat'ta, yedincisi 1962'de Leningrat'da ilh... yapılmıştır.

Uluslararası Öğrenciler Birliği, şimdi en büyük en dinamik, en çalışkan dünya öğrenci örgütüdür.

(x) Okuyuculara, bu rakamların 1962 kaynaklı olduğunu hatırlatmak isteriz.

Bu sözler, binlerce muharebenin canavarlığını görmüş, siperlerde yatmış, savaş yollarında çizmeleri çamura batmış ve bütün bunlardan dolayı da göğsü madalyalarla süslenmiş bir neslin temsilcileri tarafından büyük bir heyecanla tekrar ediliyordu.

Sovyet Büyük Anayurt savaşı kahramanlarından Nadejda Troyan ile Arvold Meri; direniş hareketine katılmış olan genç Arnavut kızı Liri Belişova, Polonyalı İrji Moravski, Çekoslovak Yaroslav Hayek, Çinli Çen, İtalyan Culiano Payeta, İspanyol Mauvel Askarate ve Aguatsio Gelego, Fransız Raymond Güo ve Gi de Boason, Yugoslav partizanları, Küba'dan gençler, Meksika, Hindistan, İskandinavya, Bulgar öğrencileri aynı heyecan ve inançla bu andı hep bir ağızdan söylüyorlar, dünya gençliğinin meşalesini yakıyorlardı.

Tarih: 29 Ekim 1945. Yer: Londra. Büyük «Alberthol» salonu, 63 memleketten 30 milyon gencin temsilcisi 585 delege ve 5000 İngiliz genci ile dolu...

Bu konferansa yalnız genç komünistler değil, sosyalist, liberal, katolik, muhafazakar, protestan, müslüman, radikal ve izci gençler de geniş bir şekilde katılıyordu. Tek kelime ile bu konferans, dünya gençlik hareketinde yeni ve büyük bir aşamayı işaret ediyordu.

Dünya Gençlik Konferansı'nın yapıldığı salonda çeşitli gençlik örgütlerinin temsilcileri vardı. Konferanstaki gençlerin, yüzde 18,3'ünü siyasi gençlik örgütleri, yüzde 13,5'ini ulusal birlikler ve koordinasyon heyetleri, yüzde 13,4'ünü dinî örgütler, yüzde 12'sini öğrenciler, yüzde 7,7'sini kültür dernekleri, yüzde 5,5'ini coğrafi bölge birlikleri, yüzde 29,6'sını da diğer gençlik örgütleri göndermişlerdi.

Dostluk ve samimiyet havası içerisinde süren Dünya Gençlik Konferansı'nda üç temel sorun incelendi : 1 — Gençliğin özgürlük ve daha iyi bir dünya uğrunda mücadelesi. Yani gençliğin faşizme karşı yapılan savaşa katılması, faşizm artıklarının maskesini indirip, onları zararsız hale getirmesi; gençliğin, savaştan harab olan ülkelerin yeniden kurulmalarına, sağlam ve devamlı bir barışın yaratılmasına katılması. 2 — Gençliğin savaştan sonraki ihtiyaçlarının karşılanması, sömürgelere ulusal bağımsızlık verilmesi, gençlere vatandaşlık özgürlüğü sağlanması ve onların sosyal-ekonomik isteklerinin yerine getirilmesi uğrunda mücadele edilmesi... 3 — Gençliğin uluslararası güç birliği ve eylem birliğinin örgütlendirilmesi...

Bu büyük uluslararası karşılaşmanın tarihi görevi, Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu'nu kurmak, ana ilkelerini, proğramını kabul etmektir. WFDY'nin kuruluş bildirgesinde şöyle denmektedir: «..Bugün, 1945 yılı Kasım ayının onuncu günü, Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu kuruldu. Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu, bu konferansta formüle edilen şu ilkeleri gerçekleştirmekle görevlidir: Dünyada barış, özgürlük, demokrasi, bağımsızlık ve eşitlik uğrunda çalışmak, bu uğurda birleşmek.

Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu çalışmasıyla, Birleşmiş Milletler Teşkilâtının davasına yardım eder ve böylelikle gençliğin hak ve çıkarlarını korur, gelecek nesillerin mutluluğu ve refahları için çalışır.»

1957 yılında, Kiev'de toplanan WFDY kongresi tarafından değiştirilen proğram, en geniş gençlik kitlelerinin demokratik ve ilerici isteklerine uygun bir hale gelmiştir. Proğrama göre, gençlik örgütlerinden ve birliklerinden başka, gençliğin ortak isteklerini savunan örgütler de WFDY'ye üye olabilirler. WFDY'nin iki kategori üyesi vardır: üyeler ve yardımcı üyeler. Federasyona üye olan örgütlerin örgütsel bağımsızlığı garanti altına alınmıştır. Federasyonun yönetim organı kongredir. Kongreler arası çalışmaları Yürütme Komitesi yönetir.

Proğramın, «ilkeler ve amaçlar» bölümünde, çeşitli ülkelerden, çeşitli siyasi eğilimli, çeşitli dinî inançlı, çeşitli çalışma biçimlerine sahip gençlik örgütlerinin WFDY'ye üye olanlar, eşitlik ve bağımsızlıklarına karşılıklı saygı gösterme temeli üzerinde, gençlerin çıkarlarını en iyi şekilde karşılamak, demokrasi, dostluk ve dünya barışı ortak ideallerini gerçekleştirmek için sarfettikleri çabaları birleştirmeye çalışırlar.

(Devamı 8. sayfada)

PORTEKİZ'DE FAŞİZM DEĞİL DEMOKRATİK GÜÇLER KAZANACAKTIR

Portekiz'de siyasal hava gerginliğini koruyor. Gerici faşist güçler, 25 Nisan Devriminden bu yana elde edilen demokratik kazanımları ortadan kaldırmak, Portekiz Komünist Partisi'ni toplumsal yaşamdan koparmak için vargücüyle çalışıyor. İşçi sınıfının partisini hükümetin dışında bırakmak istiyorlar.

Gerici güçler, uluslararası tekeller, CIA, NATO patronları Portekiz'de bir iç savaşı çıkarmanın planlarını yapıyorlar. 25 Nisan Devriminden sonra kitle temeli eriyen, açıkça ortaya çıkamıyan gerici partilerin yerine emperyalist, faşist güçler şimdi de sosyalist parti yöneticilerine oynuyorlar. Onları ön plana çıkarıyorlar.

Amerikan emperyalizmi'nin, uluslararası tekellerin, CIA'nın Portekiz Sosyalist Partisi'ne milyonlarca lira para yardımı yaptığını, ABD Başkanı Ford bile açıklamak zorunda kalmıştır!

Her yerde olduğu gibi Portekiz'de de maocular troçkistler gericilere yardım ediyorlar. Emperyalist, faşist güçlerin desteklediği Mario Soares grubunu «yurtsever» ilân ediyorlar. Gericilerle beraber Kuzey bölgesinde Portekiz Komünist Partisi binalarını taşa tutuyorlar, yakıp yıkıyorlar.

Bütün bu gerici saldırılara rağmen Portekiz Komünist Partisi, ilerici güçlerin eylem birliği, ordu-halk birliğinin zorunluluğunu vurguluyor.

9 Kasım'da Lizbon'da binlerce genç önünde konuşan Alvero Kunyal, sağ bir darbe tehlikesinin arttığını söylemiş, «ilerici güçlerin eylem birliği güncelliğini korumaktadır». demiştir.

KISA DÜNYA HABERLERİ

● Nato'nun yüksek seviyedeki komutanları Paris'de toplanmışlardır. NATO askerleri Paris'de büyük bir gösteri yapmışlardır. Gözlemciler bu gösteriyi, Helsinki toplantısı ile yeni bir düzeye ulaşan yumuşama politikasına karşı NATO «soğuk savaş»cılarının gövde gösterisi olarak nitelemişlerdir. Toplantıda bir konuşma yapan Amiral Hill Norten «yumuşama moda oldu, fakat bizim için çok tehlikeli bir şey» demiştir.

● Sovyetler Birliği'nin daha önce uzaya yolladığı «Venüs-9» adlı uzay aracı Venüs gezegenine ulaşmıştır. Uzay aracından ayrılan bir Kapsül Çoban yıldızına yumuşak iniş yapmıştır. Gezegenden yeryüzüne çeşitli fotoğraflar yollamaya başlamıştır. Bu fotoğraflardan elde edilen bilgiler, batılıların ileri sürdüğü, gezegenin kum ve tozla kaplı olduğu tezini çürütmüştür. Gezegenin ısısı 484 °C olarak ölçülmüştür. Kapsülün saniyede 10,7 km. hızla gezegene yumuşak iniş yapması, gözlemciler tarafından büyük bir başarı olarak nitelendirilmektedir. Ayrıca «Venüs-10» uzay aracı da Çoban yıldızına yumuşak iniş yapmış, çalışmalarına başarı ile devam etmektedir. «Venüs-10» uzay aracı 300 milyon kilometrelik yolu 136 günde katetmiştir.

TASS ajansının açıkladığına göre Sovyetler Birliği 2000 yılının başında Venüs gezegenine insanlı uzay aracı yollayacaktır. Bu doğrultudaki çalışmalar, uzaycılık tarihinde önemli bir dönemeç olarak yer alacaktır.

● Geçen Ekim ayında Dünya Sendikalar Federasyonu'nun 30. kuruluş yıldönümü kutlanmıştır. DSF yaklaşık olarak 200 milyon işçiyi

(Devamı 9. sayfada)

Büyük Ekim Sosyalist Devriminin 58. Yıldönümü Kutlandı

7 Kasım'da Büyük Ekim Sosyalist Devriminin 58. yıldönümü kutlandı.

Ekim devrimi ile yeni bir çağ, kapitalizmden sosyalizme geçiş çağı başladı. Lenin'in önderliğindeki Bolşevik Partisi, burjuvaların ve toprak beylerinin iktidarını yıktı. Yeni ilk işçi-köylü devletini kurdu.

II. Dünya Savaşının sonunda, sosyalizm tek bir ülkenin sınırlarını aştı, bir dünya sistemi haline geldi. Buna paralel olarak kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı hareketleri güçlendi, işçi sınıfının partileri kitlesel partiler haline geldiler. Dünya sosyalist sisteminin doğması, ulusal kurtuluş savaşlarının başarı yolunu açtı, dünya sömürgeler sistemi yıkıldı, 60'tan fazla halk politik bağımsızlığını elde etti.

Bugün, dünya devrimci hareketinin üç ana dalgası; sosyalist ülkeler topluluğu, uluslararası işçi sınıfı, ulusal kurtuluş hareketleri, emperyalizme, faşizme, gericiliğe, ırkçılığa, sömürgeciliğe ve yeni-sömürgeciliğe karşı ulusal bağımsızlık, barış, demokrasi ve sosyal ilerleme yolunda saflarını sıklaştırıyor, emperyalizmin hareket sahasını daraltıyor, halkların kurtuluş yolunu açıyor.

Hareket sahası daralan gerici emperyalist sistemin bunalımı derinleşiyor, ölümü yaklaşan bir hayvan gibi çırpınıyor, daha da çılgınlaşıyor. Dünya barışını büyük ölçüde tehdit ediyor. Yeni yeni harp ocakları açıyor. Uluslararası havanın gerginleşmesine çalışıyor. Fakat tüm dünya barışsever kamuoyu emperyalist güçlerin harp kundaklama çabalarına karşılık kalıcı bir barış uğrunda savaşıyor, güçlerini birleştiriyor.

Bugün, barış için mücadele, sosyalizm için mücadelenin ayrılmaz bir parçası haline gelmiştir. Fakat barışı savunma görevi yalnız sosyalistlerin değil, bütün demokratların da görevidir. Bunun için tüm sosyalistler, sosyal demokratlar, demokratik solcular, bir dünya savaşının insanları mahvetmesini istemeyen barışsever insanlar, geleceğinin kararmasını arzu etmiyen gençler, güçlerimizi dünyada barış, halklar arasında dostluk ve dayanışma için birleştirelim...

LE DUAN MOSKOVA'DA

Geçen Ekim ayının sonunda resmi bir ziyaret amacıyla Vietnam Emekçi Partisi I. Sekreteri Le Duan başkanlığındaki bir parti ve hükümet heyeti Moskova'ya gitmiştir. Daha önce Doğu Avrupa'daki sosyalist ülkeleri ziyaret eden Demokratik Vietnam Cumhuriyeti heyeti Sovyet emekçilerinden sıcak bir ilgi görmüşlerdir.

Le Duan ziyareti sırasında, şerefine verilen yemekte yaptığı konuşmada, Sovyetler Birliği'nin ABD emperyalizmine karşı Vietnam halkını maddi ve manevi alanda desteklemekle, enternasyonal görevini yerine getirdiğini söylemiştir.

Bilindiği gibi, ABD emperyalizmine karşı ulusal bağımsızlık uğrunda savaşan Vietnam halkına yapılan yardımların % 70'ini Sovyetler Birliği sağlıyordu. Üstelik bu yardımlar karşılıksız yardımlar fonundan sağlanıyordu. Ayrıca, savaş yılları boyunca Sovyetler Birliği, Demokratik Vietnam Cumhuriyeti'nde 150 büyük tesis kurmuştur.

Her iki kardeş sosyalist ülkenin devlet yöneticilerinin yaptığı görüşmeler sonucu bir ortak bildiri yayınlanmış, çeşitli ekonomik, ticari, bilimsel teknik anlaşmalar imzalanmıştır.

Ortak bildiride, çağımızın ana sorunları üstünde ortak görüşe varıldığı açıklanmış, sosyalist ülkelerin birliği özellikle vurgulanmıştır.

Yapılan ekonomik anlaşma ya göre, 1976-1980 yılları arasın da iki ülke ekonomilerinin büyümesini ortak olarak planlıyacaktır. Le Duan başkanlığındaki parti heyeti 8 Kasıma kadar Sovyetler Birliğinde kalmış, Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin 58. yıldönümüne katılmışlardır.

İşçi sınıfının birliğini gözbebeğimiz gibi korumalıyız

İşçi sınıfı biliminin bize öğrettiği genel bir doğru vardır: İşçi sınıfı bir yandan burjuvaziye karşı dişe-diş mücadele verirken, diğer yandan kendi içerisindeki burjuva ajanlarına karşı da savaşmak zorundadır. Yani, kavga iki yanlıdır.

Bu mücadelede, burjuvazinin içimizdeki ajanlarına daha çok dikkat etmek zorundayız. Çünkü, burjuvazi açıkça karşımızda cephe tuttuğu için onu tanımak kolaydır. Sözde «Milliyetçi Cephe» gibi. Ama burjuvazinin içimizdeki ajanları açıkça «ben burjuvazinin ajanıyım» demez; «ben işçi sınıfından yanayım, ben sosyalistim» der. İşte bunları tanımak herkes için kolay değildir. Onun için bunlar daha tehlikelidir. Bunlarla kıyasıya savaşmalıyız.

Sözü nereye getirmek istiyoruz: Son zamanlarda fabrikalarda ortaya çıkan bir takım olaylar, maocu, troçkist, anarşist unsurların, işçi sınıfının birliğini parçalamaya çalıştığını göstermektedir.

Örneğin; Sendika seçme özgürlüğü için patrona yiğitçe karşı koyan Bereç işçilerinin direnişi sırasında, Almanya'dan geldiği söylenen maocu-troçkist karışımı bir genç, fabrika önünde polislere ateş ediyor, iki polis yaralanıyor. Hazırlanan bu oyunla, polisler işçilerin direnişini kırmaya çalışıyorlar, 28 tane öncü işçiyi içeri alıyorlar, terör uyguluyorlar. Burada açıkça patron-sarı sendika-polis-maocu, troçkist unsurların pratikte işbirliği yaptığını görüyoruz.

Philips'de yapılan görüşmeler sonucu patronla uzlaşmazlığa düşen DİSK üyesi Maden - İş Sendikası greve gitmek için gerekli yasal işlemleri yürütürken, maocu unsurlar işçileri fiili direnişe sevketmeye çalışmışlardır. Aslında amaç ta baştan işçilerin direnişini kırmaya yöneliktir. Patron, grevi kırmak için maocuları kullanmıştır.

Maocu, anarşist unsurlar, DİSK üyesi Maden-İş Sendikasına karşı İleri Maden-İş adında göstermelik bir sendika kurmuşlar, işçi sınıfının devrimci birliğini parçalamaya çalışmışlardır.

Son olarak DİSK'in düzenlediği Demokratik Hak ve Özgürlükler için Taksim mitinginde bütün Maocu, troçkist, anarşist unsurlar polisin yapamadığını yapmaya girişmiş, mitingi dağıtmaya kalkışmışlardır. Türkiye'deki bütün güçlerini getirmelerine rağmen azınlıkta kalan bozguncular, işçilerin demir disiplini karşısında bozguna uğramışlar, işçi kordonu altında miting alanının dışarısına atılmışlardır.

Bu örnekleri uzatmak mümkündür.

Bunlar yalnız Türkiye'de değil, Dünya işçi hareketinde de bölücü tavırlarını ortaya koyuyorlar. Öğrenildiğine göre, Almanya'da Türk işçilerini Alman işçilerine karşı kışkırtarak «bunlar gavur» diyorlarmış. İşçileri kendi sınıf kardeşlerine karşı çıkararak dayanışmalarını kırmaya çalışıyorlarmış. Bütün bunlar patronların ekmeğine yağ sürüyor.

İşçi sınıfı, ekonomik ve politik mücadelesinde, bu tür provakosyonlara karşı uyanık olmalı, Maocuların, troçkistlerin, anarşistlerin oyununa gelmemelidir.

Burjuvaziye karşı mücadele ile kendi içimizdeki burjuva ajanlarına karşı mücadele ayrılmaz bir bütün teşkil ederler.

Biz ilerici, yurtsever gençler kurtuluşumuzun anti-emperyalist, anti-faşist güçbirliğine sımsıkı bağlı olduğunu biliyoruz. Anti-emperyalist, anti-faşist güçbirliğinin omurgasını, belkemiğini işçi sınıfının birliğinin oluşturduğunun da bilincindeyiz. Onun için, işçi sınıfının birliği uğruna verilen mücadeleyi tüm gücümüzle destekliyeceğiz.

MAOCU BOZKURTLAR İLE FAŞİST BOZKURTLAR NEREDE BİRLEŞİYORLAR?

Son aylarda büyük kentlerimizde, duvarlarda bir yazı yazma savaşı sürüp gitmektedir. Yazılar, sloganlar yazılmakta, bozulmaktadır. Bu yazıların, sloganların altındaki imzalar genellikle, boya imkanları çok olan maocuların ve faşistlerindir.

Bu iki akımın ortak yanları yalnızca boyalarının çok olması değildir. Attıkları sloganlarda ortaktır. Her iki akımın da baş sloganı, «Ne Amerika, Ne Rusya...» sloganıdır!

İlerici kamuoyu, faşistlerin «Ne Amerika, Ne Rusya...» sloganının ardında yatan gerçeği çok iyi biliyor. Aslında onlar bu sloganla Sovyetler Birliği'ne olan düşmanlığını simgeliyorlar. Faşistler «Ne Amerika...» düşüncesinde samimi değildirler ama «Ne Rusya...» düşüncesinde «samimidirler».

Faşistler, eğer gerçekten Amerikan emperyalizmine karşı iseler, Amerikan üslerine, NATO'lara, CENTO'lara, ikili anlaşmalara karşı ulusal bağımsızlığımız için mücadele eden ilerici, yurtsever ve devrimcilere neden saldırıyorlar? Amerikan emperyalizminin yurdumuzdaki işbirlikçileri olan tekelci büyük sermayenin neden bekçiliğini yapıyorlar, neden vurucu güçleri oluyorlar?

«Kuzeyden gelen büyük tehlike», «anti-komünizm» humması ile titreyen ve bir türlü kendilerine dönemeyen faşistler, «Orta-Asya», «Altaylar» ırkçı şovenizmi ile aslında baş düşmanımız Amerikan emperyalizmini gizlemek istiyorlar. Emekçi halkımız, baş düşmanının Amerikan emperyalizmi ve yerli işbirlikçileri olduğunu görmektedir. Bunu bilen faşistler, «Ne Rusya...» diyebilmek için, «Ne Amerika...» diyebilmek zorunda kalmaktadırlar. Fakat yine de ilerici kamuoyunun gözlerini boyayamamakta, faşist niteliklerini gizleyememektedirler.

Maocu bozkurtların da baş sloganı, «Ne Amerika, Ne Rusya...» sloganıdır. İşin ilginç yanı, maocu bozkurtlarda anti-sovyetik, anti-sosyalist düşüncelerini «Ne Amerika...» deyimi ile gizlemeye çalışmaktadırlar. Maocu bölücülerin yayın organlarında yayınlanan yazılara dikkat edelim: yazıların % 90'ı anti-sovyetik, anti-sosyalist hıçkırıklarla, isteriklerle doludur. Onlar, halkımızın baş düşmanı Amerikan emperyalizmini böylece gizlemek istiyorlar. Üstelik yayın organlarında baş düşmanımızın Sovyetler Birliği olduğunu(!) özellikle vurguluyorlar. Yanlış bir hedef göstermenin tek bir amacı vardır: Asıl düşmanı gizlemek!...

Şöyle bir sav ileri sürülebilir: «İyi ama, son zamanlarda faşistler, ilerici sloganların halk arasında tuttuğunu görünce, altına kendi imzalarını atmaktan çekinmiyorlar.» Doğrudur. Ama, «Ne Amerika, Ne Rusya...» sloganının ayrı bir özelliği vardır. Bu sloganı hiç bir ilerici atmamıştır. Bu slogan, faşistlerin attığı ilk sloganlarından birisidir. Yani, bu sloganın kaynağı ilericiler değil (ki o zaman ilerici olamaz), faşistlerdir. Maocu bozkurtlar, bu sloganı faşist bozkurtlardan almışlardır. Aynı değirmene su taşıdıklarının en güzel ve en somut örneği budur.

İşin dahası var... Maocu bozkurtlar ile faşist bozkurtların sosyalist ülkelere düşmanlığını belgeleyen temel slogan «Ne Amerika, Ne Rusya...» sloganı olmakla beraber, daha başka bir çok somut durumda da aynı ağızdan konuşmaktadırlar. Bunların bir kısmını sergilemek bile, maocuların gerçek yüzünü ortaya çıkarmaya yeter de artar.

Örneğin; faşist bozkurtlarda «Rus emperyalizminin zulmü altında Orta-Asya Türklerinden» söz ediyor, maocu bozkurtlarda «Yeni Rus çarlarının baskısı altındaki Orta-Asya halklarından» söz ediyorlar. Faşist bozkurtlarda Çek ülkesinin «Rus emperyalizminin işgali altında» olduğunu söylüyorlar, maocu bozkurtlarda söylüyorlar. Faşist bozkurtlarda «Doğu Avrupa'daki ülkelerin Rusyanın uydusu olduğunu» söylüyorlar, maocu bozkurtlarda söylüyorlar. Bu listeyi bir hayli uzatmak mümkündür. Maocu bozkurtların pir-i hünkârları Pekin'deki mao kliğinin, gerici faşist güçler gibi, NATO «soğuk savaş»çılarını, harp kışkırtıcılarını; halkçı Allende yönetimine «revizyonist» diyerek faşist Pinochet (Pinoşet) çetesini; CIA'dan para yardımı aldığını ABD başkanı Ford'un bile açıkladığı Portekiz'de Mario Soares grubunu; yine CIA'dan para alan emperyalist güçler tarafından silahlandırılan, başkanı da CIA ajanı olan Angola'da FNLA örgütünü desteklediğini söylemek bile istemiyoruz!... AET emperylizmini destekleyen, Batı Almanya'daki gerici intikamcı çevrelerin başı John Strauss'u Pekin'de defalarca ağırlayan, Bangladeş halkının ulusal bağımsızlığına karşı çıkarak, yüzbinlerce Bangladeş yurttaşını katleden Kasap Yahya Han'a arka olan Çin yönetici kliğini kendisine kâbe edinenler devrimci olamazlar!

Yukarıda anlatılanların tümü rastlantı olamaz. Bütün bunlar, gerek Türkiye'de gerekse dünyada maocu bölücülerin, emperyalist, gerici faşist güçlerle ortak hareket ettiğini, aynı ağızdan konuştuğunu, ileride birleşmek için koklaştıklarını göstermektedir. Dünya sosyalist sistemine, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı hareketlerine, ulusal kurtuluş hareketlerine karşı tavırlarında emperyalist güçlerle maocuların gittikçe büyüyen eylem birliğine girmesi, dünya devrimci hareketi açısından büyük bir tehlikedir.

Fakat maocular, bu gerici, bölücü niteliklerini kamufle edebilmek için Marksist-Leninist terimleri dillerinden düşürmüyorlar. En çarpıcı, en göz alıcı terimleri bir çuvala doldurur gibi yanyana getirip, sosyalizme inançla sarılanları avlamaya çalışıyorlar, «keskin devrimci» pozlara bürünüyorlar. Ama yağma yok baylar!... Çok iştahlısınız ama bu lokma size çok büyük gelir. Bu lokma kursağınızda kalacaktır. Çünkü işçi sınıfının devrimci bayrağı, sizin uzanamayacağınız kadar yükseklerde dalgalanmaktadır. Ve siz, Troçkizm gibi ihanet edenlerin safında, yani tarihin çöplüğünde yerinizi çoktan aldınız bile...

Artık şu gerçek kafamıza dank etmeli: Maoculuk, ilk çıkışında olduğu gi-

(Devamı 9. sayfada)

Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu

(Baştarafı 6. sayfada)

Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu'nun kurulduğu haberi, bütün kıtalarda büyük bir sevinçle karşılandı. Federasyonun kuruluş günü olan 10 Kasım günü, o günden beri dünya gençliğinin geleneksel bayram günü olarak kutlanmaktadır.

WFDY 1945 yılında kuruluğunda, 63 ülkeden 30 milyon genci temsil ediyordu. 1962 yılında Varşova'da yapılan Altıncı Kongresinde açıklanan bilgilere göre Federasyon 98 ülkeden 101 milyon genci bağrında toplamaktadır.

WFDY'nin kurulması, ilkeleri doğrultusunda sebatlı çalışması ve Dünya gençliğinin birliğini sağlaması konusunda Sosyalist ülkeler gençliği ve örgütleri daima başı çekmişlerdir. Özellikle Sovyetler Birliği Leninci Komsomol'u bu uğurda büyük görevler başarmıştır. Federasyonun en kitlevi örgütü olarak da Sovyet Komsomol'u 40 milyonluk üye sayısıyle baş sırada yer almaktadır.

YAŞASIN, DÜNYA İLERİCİ GENÇLİK HAREKETİ
YAŞASIN, DÜNYA GENÇLİĞİNİN BİRLİĞİ

Nazım Hikmet köşesi

Bir ölü yatıyor
Ondokuz yaşında bir delikanlı
gündüzleri güneşle
geceleri yıldızların altında
İstanbulda Beyazıt meydanında.
Bir ölü yatıyor
ders kitabı bir elinde
bir elinde başlamadan biten rüyası
bin dokuz yüz altmış yılı Nisanında
İstanbulda Beyazıt meydanında.

Bir ölü yatıyor
vurdular
kurşun yarası
kızıl bir karanfil gibi açmış alnında
İstanbulda Beyazıt meydanında.
Bir ölü yatıyor
toprağa şıp şıp damlıyacak kanı
silahlı milletim hürriyet türküleriyle gelip
zaptedene kadar
büyük meydanı.

NAZIM HİKMET
(Son şiirleri, Habora Kitabevi, 6. Basım)

Türkiye Gençliği

(Baştarafı 1. sayfada)

öğrenci haksız nedenlerle okuldan atılmış ve çeşitli olaylar meydana gelmiştir. Sonunda okul müdürü değiştirilmiştir. Fakat yeni gelen müdür, kız ve erkek öğrencilerin artık yaşlarının büyüdüğü gerekçesiyle etüt salonlarını ayırmış, daha sonra kız ile erkek öğrencileri birbiri ile konuşturmaz olmuş, hatta orta okul öğrencileriyle lise öğrencilerine birbiriyle ilişki kurdurmayacak davranışlar içine girmiştir. Esas amaç öğrenciler arasında hızla yayılan sol fikirlerin önlenmesidir.

Bu sene başında 5 öğrencinin daha sebebsiz yere okuldan atılması ve bir kısım öğrencilere «bir hafta okuldan uzaklaştırma» cezası verilmesi öğrenciler arasında bardağı taşıran son damla olmuştur.

Bunun üzerine geçtiğimiz ay, Lise ve orta üç öğrencileri derslere girmiyerek boykota başlamışlardır.

Öğrencilerin direncini kırmak istiyen yöneticiler, öğrencileri tehdit etmişler, okulda yangın çıkararak öğrencilerin üzerine atmışlardır. Fakat bunların sökmediğini gören okul idaresi, 200 tane toplum polisi çağırmışlardır. Öğrenciler ve velileri tartaklanarak dışarı atılmış ve bütün öğrencilere bir hafta okuldan uzaklaştırma verilmiştir.

Öğrenciler bunun üzerine okul yöneticilerinin haksız baskılarını protesto etmek için Çarşamba'dan Fatih'e kadar yürüyüş yapmışlar ve okul idaresinin haksız tutumunu halka duyurmuşlardır.

Safları Sıklaştıralım

(Baştarafı 1. sayfada)

Durumu okullarda somutlaştırırsak; her okulda faşist komandolar bir avuç kişiyi geçmezler. Buna karşılık geriye kalan binlerce genç arkadaş faşizme karşıdır. İşte biz, bir avuç faşist güruh dışındaki geniş öğrenci kitlesini birleştirebilir, onları faşizme karşı kitle eylemleri içerisinde örgütlüyebilirsek, faşist güçleri geriletebiliriz.

«Faşistlere karşı mücadele ediyoruz» diye yapılacak bireysel, grupsal şiddet hareketleri, gerici faşist güçlerin ekmeğine yağ sürecektir. İşbirlikçi burjuvazi, faşist güçler bu durumu faşizme tırmanmanın basamağı yapacaktır. Bu kesindir. Dünyadaki ve Türkiye'deki geçmiş deneyler, tecrübeler bize ders olmalıdır.

Ayrıca böylesi çıkışlar, çıkışı yapacak unsurları kitlelerden koparacaktır. İşbirlikçi burjuvazi kitle temelinden yoksun devrimcilere istediği gibi vuracak ve birçok iyiniyetli devrimci arkadaş da harcanmış olacaktır.

Hedefimiz açıktır; faşist güçleri geriletmek. Faşizme karşı çıkışımız bireysel, grupsal değil, yığınsaldır, geniş kitle hareketleridir.

İşte bu hedefe ulaşmak için, tüm işçi, köylü, öğrenci, sosyalist, sosyal demokrat, demokratik solcu, emperyalizme ve faşizme karşı olan bütün gençler kuduran faşizme karşı birleşelim. Gençliğin demokratik cephesini yaratalım. Saflarımızı sıklaştıralım.

FAŞİZME GEÇİT VERMEYELİM.

ODTÜ

(Baştarafı 1. sayfada)

kanlısına karşı her zaman emekçi halkın yanında yer aldı.

İşte işbirlikçi sermayeyi korkutan, telaşa sevkeden budur. Şimdi ODTÜ'de çeşitli dümenler çeviriyorlar. İlerici - devrimci öğrencileri yıldırmaya çalışıyorlar. Fakat boşuna uğraşıyorsunuz baylar! Binlerce insanın oluşturduğu devrimci cemberi kıramazsınız.

ODTÜ öğrencileri, faşist güçlerin baskı ve yıldırma hareketine karşı yiğit bir şekilde direniyor. Fakat bu direnişin başarı ile sonuçlanması aynı zamanda tüm öğrenci kitlesinin dayanışmasına, demokratik güçlerin aktif desteğine bağlıdır.

ODTÜ öğrencilerinin faşist güçlere karşı direnişi, bütün öğrencilerin direnişi demektir. O halde sesimizi yükseltelim, ODTÜ direnişini destekliyelim. ODTÜ öğrencilerinin sloganlarını hep bir ağızdan söyliyelim :

SÜNGÜLÜ EĞİTİME SON.
FAŞİST BASKI VE TERÖRE HAYIR.
ODTÜ ÖĞRENCİLERİ, YANINIZDAYIZ.

Başyazı

İlerici Gençliğin Birliğini Sağlamalıyız

(Baştarafı 1. sayfada)

önünde tutulmak kaydıyla örgütlenmiş merkezi birliği anlaşılmalıdır.

Gençliğin genel çıkarları olmakla beraber, bu üç gençlik kolunu, yani işçi gençliğin, köylü gençliğin ve öğrenci gençliğin kendilerine özgü bazı örgütsel ve sosyal sorunları olduğu gözden ırak tutulmamalıdır.

Dünya devrimci pratiğinde denenmiş ve doğruluğu ispatlanmış olan örgütlenme şekli; her üç gençlik kolunun kendilerine özgü koşullara uygun olarak ayrı ayrı örgütlenmesi, ancak mutlaka üst seviyede, kendi örgütsel bağımsızlığını korumakla beraber, merkezi bir örgüt çatısı altında birleşmesidir. Fakat bu üç gençlik kolunun örgütlenme ve politize olma koşulları ülkeden ülkeye değişen bir çizgi izlediğinden, bu biçim her ülkede mekanik bir biçimde uygulanamaz. Ülkenin somut koşullarına göre değişik örgütlenme biçimlerini yaratıcı bir metodla uygulamak gerekir.

Gençliğin, ideolojik ayrışma platformunda birliği denilince: temel siyasi çizgisi anti-emperyalist, anti-faşist, yani ilerici olmakla birlikte, farklı siyasi eğilimlerin merkezi demokratik kitle örgütünde bir araya gelmesidir. Ülkemiz açısından konuşursak; sosyalist, sosyal demokrat, demokratik solcu, anti-emperyalist, anti-faşist anlayışa sahip gerçek Atatürkçü vb. gençlerin merkezî bir örgütte birleşmesi, en azından eylem birliğine varmasını anlamak gerekir.

Fakat bu birlik devşirme bir birlik değildir. Yani, kendisine her «sol» veya «sosyalist» yaftasını takanlar bu birliğe girememelidir. Çünkü, öyle «sol» unsurlar vardır ki, işi gücü, dünya sosyalist ve işçi hareketine küfretmek; dünya sosyalist sistemi ile kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfının ve ulusal kurtuluş hareketlerinin dünya çapında büyüyen anti-emperyalist, anti-faşist cephesini kundaklamaktır.

Bu unsurlar, ülke çapında da, ilerici güçlerin birliğini sözde kabul etmekle beraber pratikte reddeden maocu, troçkist, anarşist gruplardır. Her demokratik kitle hareketine kendi dar grup anlayışını empoze etmeye, ilerici güçlerin birliğini bölmeye, parçalamaya çalışırlar. Bunlarla birlik olmaz.

En doğru, kalıcı birlik, ilkeli birliktir. Yani, emperyalizme ve faşizme karşı gençlerin ekonomik, demokratik haklarını savunan ilkeler çerçevesindeki birliktir. Bu ilkeler çerçevesinde birleşen gençlik örgütleri, kendi örgütsel bağımsızlığını koruyabilmelidir. Ayrıca, merkezi bir örgüt çatısı altında birleşen ilerici gençler, farklı siyasi eğilimlere sahip olduklarından temel ilkelerinden de vazgeçmek durumunda değildirler. Söz konusu olan birlik, emperyalizme ve faşizme karşı mücadelenin asgari ilkeleri üzerinde temellenen birliktir.

İşte, İlerici Yurtsever Gençlik, gençliğin birliği konusunda bu hattı izleyecektir. Gençliğin bu temel üzerindeki birliği tek amacımızdır. Anlaşılabileceği gibi, her ne kadar bu gazeteyi çıkaranlar sosyalist olmakla birlikte, yalnız sosyalistlerin gazetesi değildir. Diğer ilerici gençlerin de gazetesidir. Pratikte bütün ilerici gençliğin FORUM'u olmaya çalışacaktır. Tüm ilerici gençler bu gazeteye sahip çıkmalı, haber, yazı göndermeli, dağıtımı ile ilgilenmeli, hatta yönetimine gelebilmelidir.

Gençliğin birliğini sağlamak doğrultusunda bütün ilerici gençler, ileri!...

İLERİCİ yurtsever GENÇLİK

KISA DÜNYA HABERLERİ

(Baştarafı 7. sayfada)

bağrında toplamaktadır. DSF emperyalizme, faşizme, gericiliğe, ırkçılığa, sömürücülüğe karşı aktif olarak mücadele etmekte, işçi sınıfının enternasyonal çizgisini savunmaktadır. Örneğin; DSF 2 Ekim gününü İspanyol emekçileri ile dayanışma günü ilan etmiş, Şili emekçileri ile dayanışma günü olan 11 Eylül günü ve diğer dayanışma haftalarında çeşitli dayanışma gösterileri örgütlemiştir.

● Ukranya Cumhuriyeti komplekslerinde, Demokratik Vietnam Cumhuriyeti'nde kurulacak 60 işletme için donatımlar hazırlanıyor. Ayrıca Vietnamlı emekçiler Sovyet Ukranya Cumhuriyeti'nde eğitim görüyorlar.

● Demokratik İspanyol Cuntası ile Demokratik Platform ortak bir bildiri yayınlayarak, Prens Juan Carlos'un Franco'nun yerine geçmesiyle ülkede durumun değişmediğini, faşist baskıların olduğu gibi sürdüğünü bildirmişlerdir.

● Avrupa'daki sosyalist ülkeler Ural'larda, ortak bir Asbest minerali kombinası kuracaklardır. Sosyalist ülkeler aralarındaki ekonomik işbölümü ve dayanışmayı geliştirmektedirler.

Maocu Bozkurtlar ile faşist Bozkurtlar nerede birleşiyorlar?

(Baştarafı 8. sayfada)

bi, bir küçük burjuva sosyalist akımı olmaktan çıkmıştır. Bu akım, küçük burjuva sosyalizmi sahillerinden karşı-devrim sahillerine rotayı çoktan kırmıştır ve bu yolda bir hayli mesafe de katetmiştir.

Bunun içindir ki, maoculuğa, bozguncu akımlara karşı mücadele, burjuvaziye karşı olan mücadelenin ayrılmaz bir parçasıdır. Biz mücadelenin iki yönlü olduğunu asla unutmamalıyız. Burjuvaziye karşı mücadele ile saflarımızdaki bölücü akımlara karşı mücadele bölünmez bir bütün teşkil ederler. Birinden diğerine başlamak egemen güçlerin işine yarar.

DÜNYA GENÇLİĞİ, ANTİ-EMPERYALİST DAYANIŞMA, BARIŞ VE DOSTLUK İSTİYOR.

Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı ve MC İktidarı

Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı'nın oluşması uzun bir zaman dilimini kapsar. Böyle bir konferansın toplanmasını Sovyetler Birliği 1954 yılında ilk defa önermiş, daha sonraları tüm sosyalist ülkeler bu uğurda aktif olarak çalışmıştı. Amaç, iki dünya savaşına sahne olmuş yaşlı Avrupa kıtasının bir barış kıtasına çevrilmesi için ileri bir adım atmaktır. Ayrıca, Avrupa kıtasında barış uğrunda atılacak olumlu adımlar, dünyanın diğer bölgelerini etkileyecek, dünyamız sağlam geleceğine doğru emin adımlarla ilerliyecektir.

Sosyalist ülkelerin yıllarca bu uğurda yaptıkları girişimler, kapitalist ülkelerdeki saldırgan gerici çevrelerce reddedilmiş, aksine onlar, «anti-komünizm» yaygarası üzerine temellendirilen «soğuk savaş» politikasına hız vererek dünyadaki gerginliği arttırmışlardır. Ancak, sosyalist ülkelerin, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfının ve ulusal kurtuluş savaşı sürecinde bulunan ülkelerin, bir bütün olarak dünya barışsever kamuoyunun, halkların güvenliği ve işbirliği uğrunda yaptıkları ortak baskı, kapitalist ülkeler egemen çevrelerini ve onların hükümetlerini böyle bir konferansa oturtmaya zorlamıştır. Yoksa onlar konferans masasına tıpış tıpış kendi ayakları ile gelmemiştir!

31 Temmuzda, 33 Avrupa ülkesinin, ayrıca Amerika ve Kanada'nın Devlet ve Hükümet başkanlarının katılması ile zirve düzeyinde başlayan konferansın son aşamasında kabul edilen «Nihai Belge» de : Sınırların çiğnenmezliği, ülkelerin toprak bütünlüğüne saygı, iç işlere karışmama, her alanda karşılıklı fayda ilkelerine dayanan işbirliği, ulusların barış uğrunda kendi kaderlerini tayin hakkı, anlaşmazlıkların barışçıl yollarla çözümü, insan haklarına ve temel özgürlüklere saygı, siyasi yumuşamanın askeri yumuşama ile tamamlanması, böylelikle tam ve genel silahsızlanmaya kademe kademe ulaşılması gibi daha başka bir takım kararlar kabul edildi. Bu sonuçlar, sosyalist sistemin dünyadaki bütün barışsever güçlerin ortak mücadelesinin kazandığı bir başarıydı.

Konferansa Türkiye adına MC iktidarının başı Süleyman Demirel katıldı. Konferansta kabul edilen metnin altına Türkiye adına imza atan Demirel, imza töreninden bir gün sonra İstanbul'da düzenlediği basın toplantısında konferans metninin «bağlayıcı» olmadığını ilan ederek imzasını yalanlamak zorunda kaldı. Böylelikle Demirel, «bağlayıcı» olmadığını ilan etiği konferans ilkelerini her an çiğneyebileceğini herkese duyuruyordu. (x) Bu tavrı ile MC iktidarının başı Demirel NATO'daki «soğuk harp» çilerin, Pentagon şahinlerinin, Batı Alman intikamcılarının sözcülüğünü yapıyor, halkların barış ve işbirliği uğrunda olan isteklerine sırt çeviriyordu. Zaten, MC iktidarı Kıbrıs'ın bağımsızlığına ve toprak bütünlüğüne kasteden politikası ile Helsinki kararlarına tamamen ters düşüyordu.

MC iktidarının güttüğü bu politika, halkımızın çıkarlarına da aykırıdır. Halkımız, bütün dünya halkları gibi barışsever bir halktır. Emperyalist işgal ve baskı politikasına, başarıya ulaşan ilk ulusal kurtuluş savaşıyla karşılık vermiş bir halktır ve Mustafa Kemal halkımızın bu tavrını «... Cihanda Sulh» diye formüle etmiştir. Halkımız «soğuk savaş»lara, silahlanma yarışına, saldırgan askeri paktlara karşıdır. Halkımız bütün dünya halklarıyle dostça geçinip, karşılıklı fayda ilkesine dayanan işbirliğinde bulunmak ister. Çünkü bütün bunlar insanlığın geleceği ile yakından ilgilidir.

Fakat MC iktidarının başı Demirel, Helsinki kararlarına karşı takındığı harpçi tavırlarla, halkımızın temel ve hayati isteklerine ters düştüğünü bir kez daha kanıtlamıştır. Bu durumda gösteriyor ki, uluslararası arenada, ulusal kurtuluş savaşı verdiğimiz sırada kazandığımız saygınlığa tekrar kavuşabilmemiz için, halka ihanet edenlerin cephesi olan MC iktidarının indirilip, yerine halktan yana demokratik bir hükümetin geçmesi şarttır. Bunun için de, bütün ilerici, barışsever, demokratik güçlerin elele, omuz omuza vermeleri zorunludur.

(x) Demirel'in, konferans kararlarının «bağlayıcı» olmadığı yolundaki iddiasının aksine olarak Helsinki'de alınan karar şöyle : «İştirakçi devletler, konferans sonrası dönemde, konferans kararlarına uymakta ve bu kararları uygulamakta kararlı olduklarını belirtirler.»

MEHMET BAYRAK

Barış İçinde Birarada Yaşama Tezi

Barış içinde birarada yaşama prensibi günümüzde, «sol» lafazanların bir türlü anlıyamadıkları, ama üzerinde büyük gürültüler koparmaya çalıştıkları temel bir noktadır. Bilimsel Sosyalizmin ilk ustası Marks'la birlikte «Barış» sloganı sosyalit literatürde yerini almıştır. Marks, 1870 de Enternasyonalin Genel Kurulu Çağrısında şöyle diyordu; «Ekonomik sefaletleri ve politik sayıklamasıyla eski toplumun aksine, uluslararası kuralı BARIŞ olacak olan, (çünkü halkların ancak bir tek yasası olacak: EMEK!), yeni bir toplum çıkmak üzeredir.»

II. Dünya Paylaşım savaşı döneminde III. Enternasyonal, barış için mücadelenin, sosyalizm için mücadeleden soyutlanamayacağını ve barıştan yana tüm güçlerin eylem birliğinin gerekliliğini tekrar tekrar vurgulamıştır. Oysa bugün revizyonist Çin yönetici kliği, bu ilkeyi bir yana atarak savaş «çığırtkanlığı» yapmakta ve kendi iç çelişkilerini gizlemeye çalışmaktadır. Savaş havası estirerek halkı fedakarlığa çağıranlar kendi başarısızlıklarını ve hatalarını halkın sırtına yüklemektedirler. Sosyalistler, savaştan değil, dünya barışından yanadırlar. Barışın savunulması ise, farklı sosyal sistemlere sahip devletlerin «barış içinde birarada yaşama» prensibini emperyalist güçlere dayatmak ile mümkün olur. Bugün artık savaşa ve barışa karar vermek sadece emperyalistlerin keyfine bağlı değildir. Çünkü onlarla her alanda boy ölçüşebilecek Dünya Sosyalist Sistemi, Kapitalist Ülkelerin İşçi Sınıfı Hareketleri ve Ulusal Kurtuluş Hareketlerinin yenilmez birliği vardır.

Barış içinde birarada yaşama prensibi her devletin toprak bütünlüğünü egemenlik ve eşitlik haklarının korunmasını ve her halkın kendi sosyal-ekonomik-politik sistemlerini özgürce seçmeleri temeline dayanır. Uluslararası anlaşmazlıkların politik yollardan çözümünü gerektirir. Ama bu ilke ezilen halkların silahlı veya silahsız kurtuluş mücadelesi verme hakkına kesinlikle saygılı olduğu gibi bu hareketlerin sonuna dek her şekilde desteklenmesini de içerir. Barış içinde birarada yaşama ulusal düzeyde sosyal barış (sınıflararası barış) anlamına ise kesinlikle gelmez.

Barış içinde birarada yaşama prensibi II. Dünya paylaşım savaşının kötü mirası «soğuk harb» havasını gidererek, silahlanma yarışını frenliyen ve böylece emperyalizmin ve uluslararası tekellerin bunalımlarını giderme yolunu da tıkayan, halklararası barış ve dostluk bağlarını güçlendiren Lenin'ci bir ilkedir.

Angola'da Ulusal Bağımsızlık Mücadelesi Yükseliyor!..

Angola'da 1961'den beri devam eden Ulusal Bağımsızlık mücadelesi, son günlerde yeni boyutlara ulaşmaktadır.

Aralarında temel görüş ayrılıkları bulunan üç kurtuluş örgütünden biri olan MPLA (Angola Halk Kurtuluş Hareketi), 11 Kasımda, Angola'nın bağımsızlığını ilân edeceklerini açıklamıştır. MPLA lideri NETO, bağımsızlığa kavuştuktan sonra, ülkede sosyalizmi kuracaklarını açıklamıştır. Bu açıklamanın yanısıra, diğer iki örgüt FNLA (Angola Ulusal Kurtuluş Cephesi) ve UNİTA (Angolanın Tam Bağımsızlığı İçin Ulusal Birlik), MPLA'ya karşı silahlı saldırılarını daha da arttırmışlardır.

Bilindiği gibi MPLA, Angola'nın en eski kurtuluş örgütü olup, ülkede sosyalizmin kurulmasını amaçlamaktadır. Bu örgüt parasal ve askeri yardımını, başta Sovyetler Birliği olmak üzere Sosyalist ülkelerden sağlamaktadır. Ayrıca, bağımsızlığına kavuşmuş olan MOZAMBİK halkı da MPLA'yı desteklemektedir. Mozambik Devlet Başkanı ve FRELİMO Kurtuluş Örgütü lideri Samore Machel bir açıklamasında, Angola'nın tek kurtuluş örgütünün MPLA olduğunu ve diğer iki örgütün Emperyalizmin maşası olduklarını açıklamıştır.

Diğer iki örgüt; FNLA ve UNİTA, ülkede batı tipinde bir rejimin kurulmasını istemekte ve ortak hareket etmektedirler. Bu iki örgüt ise en büyük desteği ABD, ÇİN, Irkçı Zambia ve Güney Afrika Birliği'nden almaktadır. Çin başkanı Mao ise, FNLA'ya para ve silah yardımı yaptıklarını açıklamıştır. Bilindiği gibi Amerika'da öğrenim görmüş olan FNLA başkanı HOLDEN ROBERTO, Angola'daki çalışmalarında büyük ölçüde CİA ile işbirliği yapmaktadır.

Emperyalizmin bütün oyunlarına ve uydu örgütlerine karşılık, Angola Halkı Ulusal ve Sosyal Kurtuluşuna kavuşacaktır.

İLERİCİ yurtsever GENÇLİK ★ Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi ★ Sahibi : Serter Ersin ★ Sorumlu yönetmen : Bahaattin Seven ★ Yönetim yeri : Divanyolu, Klodfarer cad. Örer İşhanı, No: 33 - 35 / 11, Cağaloğlu - İSTANBUL ★ Abone : 6 aylık 25 TL, 12 aylık 50 TL ★ İstanbul Dağıtımı : FUAT BÜTE / Anadolu Dağıtımı : İST-DA / Ankara Dağıtımı : Ankara Dağıtım ★ Dizgi - Baskı : Başaran Matbaası Tlf : 26 43 09 Son Baskı Tarihi : 15/Kasım/1975.